

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

«Οὐκ ἀρνησόμεθα σε φίλη Ὁρθοδοξία...»

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2007 - ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΕΤΟΣ 57ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 944 - ΚΑΝΙΓΤΟΣ 32 - 106-82 ΑΘΗΝΑΙ (Γ' ΟΡΟΦΟΣ)

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928

Διμηνιαῖον Δημοσιογραφικόν Ὕργανον
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος
Περίοδος Γ' ἔτος 57ο Τεύχος 944
Ἰανουάριος-Φεβρουάριος 2007

Ἰδρυτής:

Ἀνδρέας Βαπορίδης
(† 1976)

Ἐκδότης:

Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος
κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β'

Διευθυντής:

† Ὁ Μαραθῶνος Φώτιος

Συντακτική ἐπιτροπή:

† Ὁ Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος Γερόντιος
† Ὁ Ἀττικῆς καί Βοιωτίας Χρυσόστομος
† Ἀρχιμ. Γρηγόριος Ταυλάριος
† Πρεσβ. Μιχαήλ Κωνσταντινίδης

Ὑπεύθυνος Συνδρομῶν - Ἐμβασμάτων

Κατσαγώνης Κωνσταντῖνος
Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ

Συνδρομαί:

Ἑσωτερικοῦ ἐτησίᾳ 10 εὐρώ
Ἑξωτερικοῦ 15 \$ Η.Π.Α.

Τιμή φύλλου 1 εὐρώ

Ἰδιοκτησία - Κεντρική Διάθεσις:

«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»

Ὁδός Κάνιγγος, 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ.: 210 38 28 280 - Fax: 210 38 47 365
www.ecclesiagoc.gr e-mail: goc@otenet.gr

Θίκων Ἐξαφύλλου:

Τοιχογραφία τῆς Βαπτίσεως τοῦ Κυρίου
εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Μεγάλου Μετεώρων.

Φωτογραφίαι ἔξαφύλλου (Θεοφάνεια):

1. Οἱ Ἀρχιερεῖς ἐπὶ τῆς ἐξέδρας. Πειραιεύς.
2. Οἱ ἀνασύροντες τὸν Τίμιον Σταυρόν.
3. Οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Πολιτείας καὶ τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐπὶ τῷ νέῳ σωτηρίῳ ἔτει 2007 ἀπὸ Χριστοῦ	3
Θεοφάνεια 2007.....	4-8
Ἡ τακτικὴ τῶν Ἀγιορειτῶν.....	9
Ἡ Φωνὴ τῶν Πατέρων.....	10-11
Καταπίνουσι τὴν κάμηλον καὶ διυλίζουν τὸν κώνωπα.....	12-13
Φωνὴ ἀπὸ παλαιά.....	14-15
Ἀφιέρωμα.....	16-19
Μικρά καὶ οὐσιώδη.....	20
Οἱ ἀσυνείδητοι Οἰκουμενισταί.....	20
Τὴν Διακονίαν σου πληροφόρησον.....	22-23

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΡΗΣΙΣ

«Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ
ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις».

(Τίτ. Β' 11)

ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΣΩΤΗΡΙΩ ΕΤΕΙ 2007 ΑΠΟ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ
Χάρις καί εὐλογία ἀπό Θεοῦ.

Εἰσοδεύομεν θεία χρηστότητι καί φιλανθρωπία εἰς τόν νέον ἐνιαυτόν ἀπό Χριστοῦ 2007, συνεχίζοντες τήν πορείαν τῆς ἐπιγείου ζωῆς ἡμῶν δι' ἀπολύτου ἐπιλογῆς τρόπου διαβίωσης, ἥ τοῦ κατὰ Θεόν ἢ τοῦ κατὰ κόσμον.

Ὁδεύομεν οἱ ἄνθρωποι χρονικῶς τήν παροῦσαν ζωήν ἔχοντες προσανατολισμόν οἱ μὲν τόν οὐρανόν ὡς οἱ μάγοι τόν ἀστέρα, οἱ δέ τήν ἐπίγειον ματαιότητα.

Εἰς ἀμφοτέρους ὁ Πανάγαθος Θεός παρέχει τά ἀγαθὰ Του, ὡς οἰκτίρμων Πατήρ τιμῶν τήν ἐλευθέραν βούλησιν ἐκάστου ἀνθρώπου, ἡ ὁποία βραβεύει ἢ καταδικάζει τελικῶς τόν ἔχοντα.

Εἰς τό σημεῖον τοῦτο, ἔστω ὑπόδειγμα καί πρότυπον διαλογῆς ὁ θεῖος Παῦλος διαλεγόμενος: «Ἐγώ τοίνυν οὕτω τρέχω ὡς οὐκ ἀδήλως, οὕτω πυκτεύω ὡς οὐκ ἄερα δέρων» (Κορινθ. 9-26). Τρέχω τό ἐπί γῆς στάδιον ὅχι ἐν ἀβεβαιότητι, ἀλλά μετὰ γνώσεως πού φέρομαι καί πυγμαχῶ (ἀγωνίζομαι) ὅχι ὡς δέρων ἄερα, ἀλλά κατὰ τοῦ δολίου ἐχθροῦ διαβόλου, ἐξαγοραζόμενος τόν καιρόν διότι αἱ ἡμέραι εἶναι πονηραί.

Ἡμεῖς ἀπό θέσεως εὐθύνης, πατροποθήτως προτρέπομεν τό ἐμπεπιστευμένον ὑμῖν ποίμνιον ἀλλά καί πάντα γηγενή, τόν κατ' εἰκόνα Θεοῦ πλασθέντα, ὅπως ἀξιοχρέως οἱ πάντες τιμήσωμεν δεόντως τήν παρουσίαν ἡμῶν εἰς τόν παρόντα κόσμον διά βίου ὀρθοῦ συνωδῆ τῇ θείᾳ διδασκαλίᾳ τῆς Ἐκκλησίας πρὸς ἴδιον κέρδος καί πρωτίστως διά τήν δόξαν τοῦ πλάσαντος ἡμᾶς Θεοῦ, τιμώντες τό κατ' εἰκόνα τῆς δημιουργίας Του.

Μέ τά δεδομένα ταῦτα, ἅς ὑποδεχῶμεν τόν νέον ἐνιαυτόν τῆς θεϊκῆς χρηστότητος ἐν εὐχαριστίᾳ πολλῇ πρὸς τόν Θεόν καί ὑποταγῇ εἰς τό Αὐτοῦ ἅγιον θέλημα.

Δώῃ δέ τῇ γῇ ὁ Ἐνανθρωπήσας Κύριος καί Δεσπότης Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν κατὰ τό πλούσιον Αὐτοῦ ἔλεος, εἰρήνην τήν ἐξ οὐρανοῦ σταθεράν. Φωτισμόν τῶν ἀνθρώπων εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας. Ὑγίαν τήν κατὰ ψυχὴν καί σῶμα ἀμετάπτωτον. Νίκην τῇ Ἐκκλησίᾳ κατὰ ἐχθρῶν καί πολεμίων. Ἐπιστροφὴν εἰς τάς εὐλογημένας πατροπαράδοτους ρίζας ἡμῶν καί πᾶν ἀγαθόν ἐξ οὐρανοῦ εἰς πολλὰς ἐτῶν περιόδους.

Μετά πατρικῆς ἀγάπης διάπυρος εἰς Κύριον εὐχέτης

† Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β΄

Θεοφάνεια 2007

Μεγαλειώδης ἦτο ἐφέτος ἡ συμμετοχή τοῦ λαοῦ εἰς τόν ἑορτασμόν τῶν Θεοφανείων ἐν Πειραιῇ. Χιλιάδες πιστοί τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. παρά τό ὅτι ἦτο ἐργάσιμος ἡμέρα, προσῆλθον καί κατέκλεισαν τόν χῶρον τῆς καταδύσεως τοῦ Τ. Σταυροῦ. (Ἐν μικρόν δεῖγμα τοῦ πλήθους διακρίνεται εἰς τάς δύο φωτογραφίας τοῦ ὀπισθοφύλλου).

Ἡ μεγαλοπρεπής πομπή ἐκκίνησεν ἀπό τόν Ἱ. Ναόν Ἀγίου Φιλίππου Πειραιῶς, ἀμέσως μετὰ τήν Θ. Λειτουργίαν καί τήν ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ ἡ ὁποία ἐτελέσθη ὑπό τοῦ ἐπιχωρίου Μητροπολίτου κ. Γεροντίου, συμπαραστατουμένου ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου. Εἰς τό σημεῖον τοῦτο συνήχθησαν ὁ Ἱ. Κληρὸς καί τὰ ἐκκλησιάσματα Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καί περιχώρων διὰ νά παραταχθοῦν κατὰ τάξιν. Τελετάρχης τῶν ἐκδηλώσεων ἦτο ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Γρηγόριος Ταυλάριος, ὁ ὁποῖος ἀεικινήτως ἐμερίμνη διὰ τήν εὐταξίαν τῆς λιτανείας.

Ἡ λιτανευτική πομπή ἐσχηματίσθη ἔχουσα ἐπικεφαλῆς τήν φιλαρμονικὴν τοῦ Δήμου Σαλαμίνος μετὰ τοῦ σχηματισμοῦ ὁ ὁποῖος περιελάμβανε τόν Τιμ. Σταυρόν, τὰ ἐξαπτέρυγα, τὰ λάβαρα καί τὰς σημαίας τῶν Ἱ. Ναῶν.

Ἡ δευτέρα φάλαγξ ἐσχηματίσθη ἀπὸ τήν φιλαρμονικὴν τοῦ Δήμου Ἀσπροπύργου, καί τοῦ σχηματισμοῦ τῶν παιδιῶν τῶν κατηχητικῶν σχολείων ἐνδεδυμένων μέ παραδοσιακὰς ἐνδυμασίας. Πρέπει νά ἐπισημάνωμεν ὅτι τὰ παιδιά προετίμησαν νά ἀπουσιάσουν ἀπὸ τό σχολεῖον τήν ἡμέραν ταύτην χάριν τῆς ἑορτῆς.

Ἐν συνεχείᾳ ἡ φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου Κορυδαλλοῦ προεπορεύετο τῆς παρεμβολῆς τῶν Μοναζουσῶν, τοῦ χοροῦ τῶν Ἱεροψαλτῶν, τῆς Ἱερᾶς εἰκόνης τῆς Βαπτίσεως (ὑποβαστα-

ζομένων ἀπὸ τέσσαρας εὐζώνους) καί τοῦ σχηματισμοῦ τῶν νεανίδων ἐνδεδυμένων μέ τὰς παραδοσιακὰς ἐνδυμασίας τῆς Σαλαμίνος.

Τέλος ἠκολούθη ἡ φιλαρμονικὴ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας, ὁ χορὸς τῶν Ἱερέων οἱ ὁποῖοι περιεστοίχιζον τόν Τιμ. Σταυρόν τῶν Θεοφανείων καί τό Ἱερὸν Εὐαγγέλιον καί οἱ Ἀρχιερεῖς Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κ. Γερόντιος, Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος καί Μαραθῶνος κ. Φώτιος.

Τήν λιτανείαν ἠκολούθη ὁ πιστὸς λαὸς μέχρι τοῦ σημείου τῆς καταδύσεως τοῦ Τ. Σταυ-

ροῦ εἰς τόν κεντρικό λιμένα. Ἐκεῖ, ἔμπροσθεν τῆς ἡύρετρισμένης ἐξέδρας ἢ φιλαρμονική τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος παρατεταγμένη ἀπέδωσε τιμὰς, καί ὁ Μακαριώτατος Ἀρχ/πος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος μετὰ τῶν Σεβασμ. Μητροπολιτῶν Ἀττικῆς καί Διαυλείας κ. Ἀκακίου, Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν κ. Στεφάνου καί Εὐρίπου καί Εὐβοίας κ. Ἰουστίνου.

Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς, Ἱεροψάλται καί ἐκπρόσωποι τῶν πολιτικῶν καί τοπικῶν ἀρχῶν ἀνέβησαν ἐπὶ τῆς ἐξέδρας διὰ τὴν τελετὴν τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμ. Σταυροῦ.

Πρὸ τῆς καταδύσεως τοῦ Τ. Σταυροῦ ὁ Μακαριώτατος ἀνέγνωσε τὴν ἀκόλουθον σύντομον ὁμιλίαν:

Σεπτὴ χορεία τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας τῶν ἱερῶν παραδόσεων. Τίμιον πρεσβυτέριον. Πανοσιώτατοι καί αἰδεσιμώτατοι ἱερεῖς, οἱ εὐλαβῶς διακονοῦντες τὸ ἱερόν θυσιαστήριον.

Ἀξιότιμοι Κύριοι ἐκπρόσωποι τῆς Πολιτείας. Λαεὶ τοῦ Κυρίου περιούσιε, ὁ θεματοφύλαξ τοῦ θησαυροῦ τῆς ὀρθοδοξίας.

Εκλήθημεν σήμερον εἰς τόν παρόντα χῶρον διὰ τόν ἑορτασμόν τῆς μεγάλης ἐπετείου τῆς βαπτίσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ καί τῆς ἐν ταυτῷ ἐπιφανείας τῆς Τριαδικῆς Θεότητος, ἐκ τῆς ὁποίας καί Θεοφάνεια ὠνομάσθη ἡ ἑορτή.

Ἐκλήθημεν διὰ τόν ἁγιασμόν τῶν ὑδάτων, ὡς ἔθος τῇ Ἐκκλησίᾳ, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν Πατέρων, καί ὅχι «κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου» καί τὸ ὀρθολογιστικόν πνεῦμα τῆς ἐποχῆς, τὰ ὅποια ὡδήγησαν τὴν καινοτομήσασαν Ἐκκλησίαν εἰς τὴν ἐκκοσμίκευσιν καί τὴν παναίρεσιν τοῦ οἰκουμενισμοῦ, ἕως καί τὴν ὑποτέλειαν εἰς τὸν παπισμόν.

Ἐκλήθημεν σήμερον ὅχι χρονικῶς, ἀλλὰ διαχρονικῶς καί παραδοσιακῶς, κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς Ἀ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου περὶ ὁμοιομορφίας καί

ταυτοχρόνου συνεορτασμοῦ τῶν Χριστιανῶν, ὡς μελῶν τῆς μιᾶς καί Θεοῦδρύτου Ἀγίας Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τὴν ὁμολογίαν μας εἰς τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως καί κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ θείου Παύλου: «Σπουδάχετε τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης. Ἐν σῶμα καί ἐν Πνεύμα. Εἷς Κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα» (Ἐφεσ. Δ' 3 & 4).

Μέ τὰ δεδομένα αὐτά, ἐμεγαλουργήσε τὸ ἐλληνικόν στοιχεῖον, ὡς βυζαντινὴ περίοδος μεγάλης ἀκμῆς τοῦ Χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, μέ τούς σοφούς καί ἁγίους ρήτορας καί διδασκάλους τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὅποιοι ἀξιολόγησαν τὸν Χριστιανισμόν ὡς οὐράνιον σοφίαν.

Τούτων ἡ ζωὴ καί οἱ λόγοι εἶναι αἰώνια ὑποδείγματα ἀρετῆς καί ἀληθείας καί σώζονται ὡς μνημεῖα ἀθάνατα εἰς τὴν ἱστορίαν, ἐνῶ τὰ συγγράμματά των κοσμοῦν τὰς βιβλιοθήκας ὅλου τοῦ πολιτισμένου κόσμου μεταφρασθέντα εἰς πολλὰς γλώσσας.

Τὰ ὡς ἄνω παραδεδομένα, μία μερίς Ἑλλήνων, πού δέν παρεσύρθημεν ἀπὸ τὴν λαίλαπα τοῦ νεωτεριστικοῦ πνεύματος τῆς Ἐκκλησίας, τὰ ἐσεβάσθημεν ἐν τῷ συνόλῳ των, ὡς ἱεράν παρακαταθήκην καί δέν παρεκκλίναμεν ἐξ αὐτῶν εἰς τὸ παράπαν.

Ἡθελήσαμεν νὰ τηρήσωμεν τὴν ἐντολὴν, «Μὴ μέταιρε ὅρια αἰώνια ἃ οἱ πατέρες σου ἔθεντο».

Κατὰ ὀρθὴν ὁδὸν κρίσιν, ὧφειλε νὰ ἀπελαμβάνομεν ἐπιδοκιμασίας καί τιμῆς τοῦ κοινοῦ, καί ἰδιαιτέρως κατὰ τὴν κρίσιμον καί ἰσοπεδωτικὴν ἐποχὴν μας.

Ἀντιθέτως, θεωρούμεθα οἱ ἀναχρονιστικοί καί κατάκριτοι διὰ τὸ ἐλληνορθόδοξον φρόνημά μας διωκόμενοι, λοιπωρούμενοι καί κακουχούμενοι ἐπὶ σειρὰν 82 ἐτῶν, ἄλλοτε ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου, ἄλλοτε ὑπὸ τοῦ Σπυρίδωνος Βλάχου κ.ο.κ. χωρὶς ποτέ νὰ δικαιωθῶμεν, καθὼς ἀρμόζει εἰς χώραν δημοκρατικὴν, μέ ἐθνικοθηρησκευτικὴν παράδοσιν.

Βεβαίως, τὰ σκληρὰ μέτρα ἔχουν ἀμβλυνθεῖ εἰς τὴν ἐποχὴν μας διό καί ἑορτάζομεν μεγαλοπρεπῶς

καί δημοσίως τά ιερά Θεοφάνεια ἐδῶ· ἀλλά δέν ἔχουν ἐκλείψει παντελῶς.

Ἡ χαρμόσυνη ἐορτή μας ἐπισκιάζεται σήμερον ἐκ τῶν προσφάτων θλιβερῶν γεγονότων ἐν Ἀγίῳ Ὑρει, ἐκ τῶν ὁποίων ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ πατρίς μας διατηρεῖ κατάλοιπα τοῦ θλιβεροῦ παρελθόντος καί δέν ἀπηλλάγη παντελῶς τῶν μέτρων κατὰ τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως.

Τὴν σημερινήν εἰκόνα τοῦ διωγμοῦ, παρουσιάζει ἡ Ἱερά Μονή Ἑσφιγμένου, παρὰ τὰς περὶ ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων πομπώδεις διακηρύξεις, ἡ ὁποία εἰκὼν στιγματίζει παγκοσμίως τὴν γενέτειραν τῆς Δημοκρατίας πατρίδας μας, πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν διαθέσεων ἑνὸς νέου Σπυρίδωνος Βλάχου.

Ἡ πρωτοφανής καί ἰδιαίχουσα περίπτωσις τῆς Μονῆς Ἑσφιγμένου εἰς τὰ χρονικά μας, φέρει εἰς τὸ φῶς τὴν εἰκόνα ἱερᾶς ἐξετάσεως καί νύκτα ἀγίου Βαρθολομαίου, μέ ἀφετηρίαν τὸ «δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου», κατὰ παράβασιν τοῦ Συντάγματος καί τῶν διεθνῶν συμβάσεων.

Ἡ κατηγορία τοῦ Πατριάρχου περὶ σχισματικῶν μοναχῶν, εἶναι ἀβάσιμος καί ἄδικος ὡς μὴ στηριζομένη εἰς κανόνα Ἐκκλησιαστικόν.

Οἱ Ἑσφιγμενίται μοναχοὶ δέν εἶναι οὔτε ἐτερόδοξοι, οὔτε σχισματικοί, ἀλλὰ γνήσιοι Ἀγιοπατερικοί.

Ἡ μὴ μνημόνευσις τοῦ ὀνόματος τοῦ Πατριάρχου, ὀφείλεται εἰς τὸ ἀντορθόδοξον φρόνημά του· ἐνῶ ὁ θεσμός τοῦ Πατριαρχείου τυγχάνει τοῦ σεβασμοῦ τῆς ἀδελφότητος.

Ἄλλωστε, οὐδέν δικαστήριον ἀποφαίνεται χωρὶς κλήτευσιν τοῦ κατηγορουμένου.

Ἡ ἐρημοδικία τελεῖται μόνον ὑπαιτιότητι τοῦ κληθέντος καί ἀπουσιάσαντος κατηγορουμένου.

Τοιαῦται περιπτώσεις ἀπαντῶνται εἰς δικτατορικά καθεστῶτα, μέ τὸ «ἀποφασίζομεν καί διατάσσομεν», ἄσχετα καί ξένα πρὸς τὸ πνεῦμα καί τὸ γράμμα τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀντιθέτως, οἱ Ἑσφιγμενίται ἔχουν ὑπὲρ ἑαυτῶν τὸν 15ον Ἐκκλησιαστικόν Κανόνα τῆς Β' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, βάσει τοῦ ὁποίου καταπίπτει ἡ

Πατριαρχική ἀπόφασις, ἐνῶ ἐπαινεῖται καί πρὸ Συνοδικῆς διαγνώμης ὁ χωριζόμενος ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπον πού δέν ὀρθοτομεῖ τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ κηρύττει αἵρεσιν κατεγνωσμένην.

Ἐπαινοῦμεν καί ἡμεῖς τὸν πατερικὸν προσανατολισμὸν τῶν νέων Στουδιτῶν καί «ἐλευθέρων πολιορκημένων» μοναχῶν, μετὰ τῶν ὁποίων συμπορευόμεθα ἰδεολογικῶς εἰς τὸν κοινόν τῆς πίστεως ἀγώνα.

Ἡ σεβαστὴ Κυβέρνησις ὅμως καί τὸ Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως, δίδουν ἐξετάσεις ἐν Ἀγίῳ Ὑρει περὶ τῶν πεποιθήσεων τῶν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ σεβασμοῦ τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως.

Ἄς μὴ δώσουν τροφήν εἰς τὴν καταδοκοῦσαν ξένην προπαγάνδαν. Ἄς λάβουν ὑπ' ὄψιν τὴν δικαίαν ἀγανάκτησιν ἑκατοντάδων χιλιάδων Ἑλλήνων πολιτῶν καί ἀναριθμήτων ἄλλων φίλων τῆς Μονῆς Ἑσφιγμένου τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Διὰ νὰ εἴμεθα δέ σαφέστεροι: Τὸ αἷτημά μας δέν εἶναι ἀπλῶς νὰ ἀποφευχθοῦν βίαιοι ἐνέργειαι καί αἱματηραὶ διώξεις κατὰ τῶν ζηλωτῶν ἀγιορειτῶν. Τοῦτο εἶναι αὐτονόητον.

Ζητοῦμεν νὰ ἀναγνωρισθῇ καί πάλιν ἡ νομικὴ προσωπικότης τῆς ἱστορικῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἑσφιγμένου μέ τοὺς κανονικοὺς μοναχοὺς πολλῶν δεκαετηρίδων καί ὄχι «καταληψίας» τὴν ὁποίαν σφετερίζεται ἓνα καινοφανές νομικὸν μὶσθῶμα, μία νεοφανής καί ἐπίπλαστος ἀδελφότης 5 μελῶν ἔναντι τοῦ ἀριθμοῦ 105 τῆς παλαιφάτου Μονῆς.

Ἡμεῖς οἱ ὁπαδοὶ καί θιασῶται τῶν σεπτῶν παραδόσεων, γνωστοί ὡς παλαιοσημερολογίται, δηλὸν ποιῶμεν ὅτι, τυγχάνομεν ἐκ προγόνων αὐτόχθονες Ἕλληνες, ἐλεύθεροι καί τίμιοι πολῖται, φιλήσυχοι, μηδέποτε ἀπασχολήσαντες τὰ ὄργανα τῆς δημοσίας τάξεως στρατευόμενοι, φορολογούμενοι καί ψηφοφόροι. Διὸ καί ἀξιούμεν ὅπως τύχωμεν τῆς ἐνδεδειγμένης καλλιτέρας τοποθετήσεώς μας καί ὄχι εἰς θέσιν Ἑλλήνων δευτέρας κατηγορίας.

Ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ζῶμεν εἰς ἐλευθέραν καί Δημοκρατικὴν χώραν καί ζητοῦμεν δικαιωμα-

τικῶς, ἰσονομίαν καί στήριξιν τῶν παραδοσιακῶν καί θρησκευτικῶν μας πεποιθήσεων.

Ἡ σεβαστὴ Κυβέρνησις ἅς ἐξετάσει ἐνδελεχῶς τὴν περίπτωσίν μας.

Ἡ πατρίς μας ἔχει Ἐθνικὸν ὕμνον, τὸν ὕμνον τῆς Ἐλευθερίας, τὴν κορωνίδα τῶν ἀγαθῶν, ὁ ὁποῖος ὅμως πρέπει νὰ ὑλοποιηθῇ.

Ἄς μὴ λησμονηθῇ προσέτι ὅτι, τὸ σύμβολον τῆς ἐλευθερίας μας κατόπιν 400 ἐτῶν σκληρᾶς δουλείας, εἶναι τὸ γενναῖον σάλπισμα: «Γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστη τὴν ἀγία καὶ τῆς πατρίδος τὴν ἐλευθερία».

Αὐτὸ τὸ σύμβολον εἶναι ἡ τιμὴ καὶ ἡ καύχησίς μας καὶ ἐπ' αὐτοῦ στηρίζεται ὁ ἐθνικοθρησκευτικὸς ἀγὼν μας 82 ἐτῶν ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἐστίων.

Περαίνοντες τὸν λόγον, ἐπευχόμεθα ἐπὶ τῇ παρούσῃ ἑορτῇ, δαψιλῇ τὴν χάριν τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ Ἐπιφανέντος Τριαδικοῦ Θεοῦ, εἰς φωτισμὸν Θεογνωσίας, ἀληθείας καὶ δικαιοσύνης διὰ τὴν εὐμερίαν τοῦ λαοῦ.

Προσεπευχόμεθα ὁμοίως διὰ τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς τοῦ Κυρίου χρηστότητος 2007, αἷσιον καὶ φορέα παντός ἀγαθοῦ.

Ἐν εὐχαριστίᾳ δέ πολλῇ πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τὰς πλουσίας πρὸς ἡμᾶς εὐεργεσίας Του ἐπιλογίζομεν χαρμοσύνης τὸν Τριαδικὸν ὕμνον:

*«Εἶδομεν τό φῶς τό ἀληθινόν,
ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον.
Εὕρωμεν πίστιν ἀληθῆ,
ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες.
Αὕτη γάρ ἡμᾶς ἔσωσεν.»*

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακαριώτατος ἐτέλεσε τὴν κατάδυσιν τοῦ Τιμ. Σταυροῦ εἰς τὰ θαλάσσια ὕδατα. Τὸν Τιμ. Σταυρὸν ἀνέσυραν, διὰ τοῦ σχοινίου πρῶτον ὁ νεοεκλεγείς Δήμαρχος Πειραιῶς κ. Παναγιώτης Φασούλας (βλ. φωτ. παραπλεύρως) καὶ δεύτερον ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Τραγάκης. Τὴν τρίτην φορὰν, θαρραλέοι νέοι, ἔριψαν ἐαυτοὺς εἰς τὰ παγωμένα ὕδατα καὶ ἀνέσυραν τὸν Τ. Σταυρὸν (βλ. φωτ. 2 ἐξωφύλλου).

Εἰς τὴν τελετὴν παρέστησαν: ὁ Ὑφυπουργὸς Οἰκονομικῶν κ. Δούκας, ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐνεργείας κ. Νεράντζης, ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Τραγάκης, οἱ Βουλευταὶ κ.κ. Κουράκος, Μελάς καὶ Διαμαντίδης, ὁ Νομάρχης Δ. Ἀττικῆς κ. Ἀρκουδάκης, ὁ Νομαρχ. Σύμβουλος Ἀν. Ἀττικῆς κ. Καντερές, οἱ Δήμαρχοι Πειραιῶς κ. Φασούλας, Κορυδαλλοῦ κ. Κασσιμάτης, Κερατσινίου κ. Μελάς, Δεσφίνης κ. Καπαφλῆ, ὁ Ἀντιδήμαρχος Πειραιῶς κ. Βουράκης, ἡ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Δημ. Συμβουλίου Νικαίας κ. Μπούτση, οἱ Δημ. Σύμβουλοι Πειραιῶς

κ. Κάρλες καὶ Νικαίας κ. Λογοθέτης, ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος Πλοίαρχος κ. Λιγνός, ὁ Διοικητὴς Ναυτικῆς Διοικήσεως Αἰγαίου Ἀρχιπλοίαρχος κ. Κούβαρης, ὁ Κεντρικὸς Λιμενάρχης Πειραιῶς κ. Κουλιάκας, καθὼς καὶ ἄλλοι ἐκπρόσωποι συλλόγων καὶ φορέων.

Ἡ κατάδυσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐτελέσθη ἐκτός τοῦ Πειραιῶς καὶ εἰς τοὺς λιμένας τῆς Θεσσαλονίκης, Κορίνθου, Βόλου, Χαλκίδος, Καβάλας καθὼς καὶ εἰς Σάμον, Σέρρας, Μεσορρόπην καὶ ἄλλαχού (βλ. ὀπισθόφυλλον).

Διά τά ἔξοδα τῆς τελετῆς τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τόν κεντρικόν λιμένα Πειραιῶς συνέβαλον οἱ κάτωθι:

I.N. ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ ΠΑΛΑΙΟΝ ΦΑΛΗΡΟΝ	50 €
I.N. ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΤΣΑΚΟΣ	50 €
I.N. ΑΓ. ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ ΓΛΥΦΑΔΑ	50 €
I.N. ΑΓ. ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΔΑΦΝΗ	50 €
I.N. ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙ.....	50 €
I.N. ΑΓ. ΑΝΔΡΕΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ.....	50 €
I.N. ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ.....	50 €
I.N. ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΧΑΪΔΑΡΙ	50 €
I.N. ΑΓ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΡΟΔΟΣ.....	60 €
I.N. ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ	50 €
I.N. ΑΓ. ΜΗΝΑ ΑΝΘΟΥΣΑ	50 €
I.N. ΑΓ. ΠΑΤΕΡΩΝ ΠΑΙΑΝΙΑ.....	50 €
I.N. ΑΓ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟΣ.....	50 €
I.N. ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟΣ	50 €
I.N. ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΧΑΡΝΑΙ.....	50 €
I.N. ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΡΑΚΑΣ	50 €
ΙΕΡΟΛΟΓΙΩΤΑΤΟΣ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΣ π. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΤΟΜΑΗΣ	100 €
I.N. ΑΓ. ΤΡΙΑΔΟΣ ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟΣ	50 €
I.N. ΑΓ. ΤΡΙΑΔΟΣ ΡΟΔΟΠΟΛΙΣ	50 €
I.N. ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΝ.....	50 €
I.N. ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ.....	50 €
I.N. ΑΓ. ΤΡΙΑΔΟΣ ΛΕΙΒΑΔΙΑ	50 €
I.N. ΑΓ. ΠΑΝΤΩΝ ΘΗΒΑ.....	50 €
I.N. ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ.....	50 €
I.N. ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ	50 €
I.N. ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ	50 €
I.N. ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΜΑΝΙΑΤΙΚΑ.....	50 €
I.N. ΑΓ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ	50 €
I.N. ΑΓ. ΠΑΥΛΟΥ	50 €
I.N. ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ ΚΑΛΛΙΠΟΛΙΣ	50 €
N. ΑΓ. ΜΑΡΙΝΗΣ ΚΑΛΛΙΠΟΛΙΣ	50 €
I.M. ΑΓ. ΑΡΤΕΜΙΟΥ ΚΟΥΡΥΔΑΛΛΟΣ	50 €
I.M. ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΜΦΙΑΛΗ.....	50 €
I.N. ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΜΦΙΑΛΗ	50 €
I.N. ΑΓ. ΚΟΣΜΑ ΑΜΦΙΑΛΗ.....	50 €
I.N. ΑΓ. ΜΗΝΑ ΑΜΦΙΑΛΗ.....	300 €
I.M. ΑΓ. ΜΑΡΚΟΥ ΚΟΡΩΠΙ	300 €
I.M. ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΟΥΡΥΔΑΛΛΟΣ.....	50 €
I.N. ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΑΓ. ΒΑΡΒΑΡΑ.....	50 €
I.N. ΑΓ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΣΑΛΑΜΙΝΑ	50 €
I.N. ΑΓ. ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ΑΙΓΙΝΑ	50 €
ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΥΛΕΙΑΣ κ. ΑΚΑΚΙΟΣ.....	500 €
I.N. ΑΓ. ΜΗΝΑ ΒΙΛΛΙΩΝ.....	50 €
ΣΥΝΟΛΟΝ	3.160 €

Ἡ τακτικὴ τῶν Ἀγιορειτῶν*

Κύριε διευθυντά,

Εὐχαριστῶ γιὰ τὴν ἄμεση ἀποστολὴ τῆς ἐφημερίδος μόλις πῆρα τηλέφωνο. Ἐδῶ στὴν Πυλαία τῆς Θεσσαλονίκης, πού μένω δέν τὴ βρίσκω (ἀλήθεια γιατί;), μπορεῖ μόνο κατεβαίνοντας στό κέντρο νά τὴν προμηθευτεῖ κάποιος. Σᾶς καταθέτω αὖριο τὴν συνδρομὴ. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ θά ἤθελα νά κάνω λίγες ἐπισημάνσεις ἐάν ἔχετε τὴν καλοσύνη νά τὴν δημοσιεύσετε στὴν στήλη «ἐπιστολὲς ἀναγνωστῶν».

Ὁ ἀξιοσέβαστος Ἀρχιμανδρίτης Σωφρόνιος στό ἄρθρο του «ὁ βασιλιάς εἶναι γυμνός» ἐκφράζει τὴν δυσαρέσκειά του ἐπειδὴ ἡ ἀντίδραση τῶν Ἀγιορειτῶν στίς τελευταῖες θλιβερές ἐξελίξεις εἶναι χλιαρές καί νερόβραστες. Ἀγαπητέ γέροντα πῶς ἀλλιῶς θά μπορούσαν νά ἀντιδράσουν οἱ σεβαστοὶ καθηγούμενοι τῶν 19 ἱερῶν μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους; Μήπως μέ τὴν ἀπειλὴ νά κόψουν τό μνημόσυνο τοῦ Πατριάρχου, γιὰ τὸν ὑπέρμετρο ζῆλό του πρὸς τὴν Παπικὴ Δύση; Αὐτό εἶναι ἀδύνατον. Ἐτσι θά διακαιώσουν τὴν Ἱερά Μονὴ Ἐσφιγμένου, τὴν ὁποία ἀπηνῶς διώκουν μέχρι ἐξοντώσεως. Μέ τὴν εὐλογία τους γίνεται ὁ φοβερός διωγμός τῶν 110 πατέρων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Παγιδεύτηκαν χωρὶς νά τό καταλάβουν. Τί παραπάνω ἔκαναν οἱ Ἐσφιγμενίτες ἀπὸ αὐτό, πού καί οἱ ἴδιοι ὀφείλουν νά κάνουν; Ἄν ἔχουν τό ψυχικό σθένος ἅς κάνουν καί αὐτοὶ τό ἴδιο. Ἄς παραδεχθοῦν ὅτι τοὺς ἀδίκησαν καί αὐτοί, ὡς μεγαλόκαρδοι, θά τοὺς συγχωρήσουν ἀμέσως καί θά πορευθοῦν ἀπὸ κοινοῦ ὅλοι μαζί στό μεγάλο ὑπὲρ τῆς Πίστεώς μας Ἀγῶνα. Περιμένουμε.

Πολύ φοβᾶμαι, ὅμως, ὅτιθὰ ἀπογοητευθοῦμε γιὰ ἄλλη μιὰ φορά. Τόσα χρόνια πηγαينوέρχομαι στό Ἅγιο Ὁρος, ὅπως καί τόσοι ἄλλοι Χριστιανοί, παρακολουθώντας τίς ἐξελίξεις. Πολυτελὴ τζίπ, χρῆμα παπικὸ ἄφθονο, καλοπέραση, ἀνακαινίσεις δρόμων καί κτηρίων. Σιγὰ σιγὰ τό Ἅγιο Ὁρος μετατρέπεται σέ θέρετρο καί τὰ μοναστήρια σέ πολυτελὴ ξενοδοχεῖα μέ σουίτες, ὅπως αὐτὴ, πού φιλοξένησε τὸν κύριο Πρωθυπουργό. Ἀφῆσαν τὴν ἄσκηση καί ἐγίναν διαχειριστές κονδυλίων. Πῶς, λοιπόν, νά ἀντι-

δράσουν δυναμικά; Μόνο χλιαρές ἀντιδράσεις κάνουν, γιὰ τὴν τιμὴ τῶν ὄπλων. Τί κρίμα 19 Καθηγούμενοι νά τοὺς ἐπιβάλλει τὴ θέλησή του ἓνας π. Ἰωάννης, Γραμματέας τῆς Ἱερᾶς Ἐπιστασίας. Αὐτός εἶπε τὴν «φοβερὴ πολεμικὴ ἰαχὴ» κατὰ τῶν ἀδελφῶν του Ἐσφιγμενιτῶν: «Ἄν δέν τοὺς πετάξω ἔξω ἀπὸ τό Ἅγιο Ὁρος θά βγάλω τὰ ράσα μου».

Ἀλήθεια κ. Διευθυντά, δέν ὑπάρχει ἄλλη λύση παρά μόνο νά βάλουμε σάκους καί ὡς ἄλλοι Νινευῖται νά ἀρχίσουμε μέγα κλαυθμὸ μήπως μᾶς λυπηθεῖ ὁ Θεός καί μᾶς σώσει ἀπὸ τὴν κατρακύλα, πού μᾶς ὁδηγεῖ στὴν ἀπώλεια.

Γεώργιος Βενάκης

Πόντου 14 Πυλαία

Θεσσαλονίκη

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ

Νέα συκοφαντία κατὰ τῆς Ἐκκλησίας μας, διωχετεύθη (μᾶλλον παρωχετεύθη) εἰς τὸν τύπον. Εἰς ἀπάντησιν ἐξεδόθη τό ἀκόλουθον δελτίον τύπου, τό ὁποῖον, ὡς ἐπὶ τό πλεῖστον, δέν ἐδημοσιεύθη:

Μέ ἔκπληξη πληροφορηθήκαμε μίαν ὀργανωμένην ἐκστρατεῖαν παραπληροφόρησης τοῦ κοινοῦ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ Ἑλλάδος ἐκ μέρους πατριαρχικῶν ὀργάνων καί τῆς ὑπὸ τὸν Ἀρχιμανδρίτη Χρυσόστομο Κατσουλιέρη συσταθεῖσας ἀδελφότητος ὡς «Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου», κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἱστορικὴ Μονὴ Ἐσφιγμένου ἐδώρησε ἀκίνητα μεγάλης ἀξίας εἰς μοναστήρια παλαιοημερολογιτῶν.

Πρόκειται περὶ πρωτοφανοῦς διαστρεβλώσεως τῆς ἀληθείας. Κάνουμε γνωστό, διὰ τὴν ἀποκατάσταση τῆς ἀληθείας, ὅτι ἡ Ἱερά Μονὴ Ἐσφιγμένου, δέν ἐδώρησε ἀγιορείτικη περιουσία, ἀλλὰ ἐπέστρεψε κατόπιν αἰτήσεως τῶν Ἀδελφοτήτων τῶν Μονῶν (πού ἱδρύθηκαν μέ δικά τους χρήματα) τὴν ὑψηλὴ κυριότητα πού εἶχαν μεταβιβάσει εἰς αὐτήν, διὰ νά τὰ προφυλάξουν ἀπὸ τὰς ἀρπακτικὰς διαθέσεις τοῦ ἐπὶ δικτατορίας Ἀρχιεπισκόπου Ἱερωνύμου.

Εἶναι τελείως ἀδιανόητον νά ἐσώθησαν αἱ μοναὶ μας τότε καί νά ἀρπαγοῦν τώρα ἐπὶ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος τῆς χώρας μας.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος παρακολουθεῖ τὰς ἐξελίξεις καί θά ἀπαντήσῃ ἐμπεριστατωμένα ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ.

Ἐκ τοῦ γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

* Ἐδημοσιεύθη εἰς τὸν «Ὁρθόδοξον Τύπον» τὴν 16ην Φεβρουαρίου 2007 ν.ή.

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

Ἐπιστολή πρὸς Διόγνητον

Ἐπειδὴ βλέπω ἐξοχώτατε Διόγνητε, ὅτι ἔχεις ἑπάρᾳ πολὺ μεγάλη φροντίδα νὰ μάθῃς τὴ θεοσέβεια τῶν Χριστιανῶν, καὶ ζητᾷς πληροφορίες ξεκάθαρες καὶ γιὰ κάθε σημεῖο τῆς ζωῆς τους, σέ τί Θεό πιστεύουν καὶ πῶς ἡ θρησκεία πού ἔχουν τοὺς κάνει νὰ παραβλέπουν ὅλοι τὸν παρόντα κόσμον καὶ νὰ καταφρονοῦν τὸν θάνατον, καὶ νὰ θεωροῦν ἀνύπαρκτους τοὺς θεοὺς τῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ νὰ μὴ φυλάγουν τοὺς Ἰουδαϊκοὺς τύπους. Ἐπειδὴ θέλεις νὰ κατατοπισθῇς στὰ μυστικά τῆς φιλοστοργίας πού τρέφουν μεταξύ τους, καὶ νὰ ἐξηγήσῃς πῶς συνέβη αὐτὴ ἡ καινούργια τάξις ἀνθρώπων, αὐτὴ ἡ καινούργια ζωὴ νὰ ἀνθίσῃ στὴν οἰκουμένη τώρα μόλις καὶ ὄχι πρὶν, δέχομαι εὐχάριστα τὴ δίψα σου αὐτὴ καὶ ζητῶ ἀπὸ τὸν Θεό, πού χορηγεῖ σέ μᾶς καὶ τὸν λόγο καὶ τὴν ἀκοή, νὰ μοῦ δώσῃ τὴ χάρι νὰ σοῦ μιλήσω κατὰ τέτοιο τρόπο, ὥστε νὰ ἰδῶ νὰ ἀνανήφῃς καὶ νὰ χαρῶ πολὺ πρῶτος ἐγὼ γι' αὐτό.

Ἐλα λοιπόν, ἀφοῦ καθαρίσῃς τὴ διάνοιά σου ἀπ' ὅλους τοὺς λογισμοὺς πού τὴν μόλυναν ἕως τώρα, καὶ τίς ἀπατηλές συνήθειες ἀφοῦ πετάξῃς ἀπὸ πάνω σου καὶ γίνῃς ἀπ' αὐτὴ τὴ στιγμή καινούργιος ἄνθρωπος προκειμένου νὰ μαθητεύσῃς, ὅπως καὶ ὁ ἴδιος τ' ὡμολόγησες, σέ καινούργια διδασκαλία.

Ἀνοιξε τὰ μάτια τῆς ψυχῆς σου γιὰ νὰ ἰδῇς τί ὑπόστασις ἔχουν, καὶ τί λογῆς εἶναι οἱ θεοὶ πού πιστεύετε καὶ προσκυνᾶτε. Ὁ ἕνας εἶναι καμωμένος ἀπὸ πέτρα ὅμοιος μ' ἐκεῖνες πού πατᾶμε στὸ δρόμο. Ὁ ἄλλος ἀπὸ χαλκό, ὃχι καλύτερον ἀπὸ ἐκεῖνον πού φτιάχνουμε τὰ οἰκιακὰ σκεύη. Ἄλλος ἀπὸ ξύλο πού σαπίζει ἀργὰ ἢ γρήγορα. Ὁ ἄλλος ἀπὸ ἀσήμι πού χρειάζεται ἀνθρωπο νὰ τὸ φυλάῃ ἀπὸ τὴν κλοπὴ. Ἄλλος ἀπὸ σίδηρο πού ἡ σκουριά τὸ τρώει. Τοῦ ἄλλου τὸ εἶδωλον εἶναι ἀπὸ πηλόν, σέ τίποτε καλύτερο

ἀπὸ τὰ σκεύη ἐκεῖνα πού χρησιμοποιοῦνται στίς πιό ταπεινὲς ἀνάγκες. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ θεοὶ εἶναι φτιαγμένοι ἀπὸ φθαρτὴ ὕλη. Ἄλλους κατασκεύασε ὁ γλύπτης, ἄλλους ὁ σιδηρουργός, ἄλλους ὁ χρυσοχόος, καὶ ἄλλους ὁ ἀγγειοπλάσης. Πρὶν τοὺς δουλέψουν τὰ χέρια αὐτῶν τῶν τεχνιτῶν καὶ τοὺς δώσουν μορφὴ τί ἦσαν;

Καὶ τὰ σκεύη πού εἶναι φτιαγμένα ἀπὸ τὴν ἴδια ὕλη μ' αὐτοὺς τοὺς θεοὺς, ἂν τὰ ξαναχύσουν οἱ τεχνίτες δέν τὰ φτιάχνουν κι' αὐτὰ θεοὺς; Κι οἱ τωρινοὶ θεοὶ δέν μπορεῖ νὰ γίνουν στὰ χέρια τῶν ἰδίων τεχνιτῶν σκεύη οἰκιακά; Οἱ θεοὶ αὐτοὶ δέν εἶναι ὅλοι κουφοί; Ὅλοι τυφλοί; Ὅλοι ἄψυχοι; Ὅλοι ἀναίσθητοι; Ὅλοι ἀκίνητοι; Ὅλοι φθαρτοί; Αὐτὰ τὰ ξόανα τὰ ὀνομάζετε θεοὺς, τὰ ὑπηρετεῖτε ὡς δοῦλοι, τὰ προσκυνεῖτε καὶ τ' ἀντιγράφετε στὴ ζωὴ σας. Μισεῖτε τοὺς χριστιανούς, διότι δέν τὰ πιστεύουν γιὰ θεοὺς. Κι ὅμως, σεῖς πού θαρρεῖτε ὅτι τὰ λατρεύετε, τὰ καταφρονεῖτε περισσότερο ἀπὸ τοὺς χριστιανούς. Τὰ χλευάζετε καὶ τὰ ὑβρίζετε περισσότερο ἀπὸ μᾶς, ὅταν ὅσα ἀπ' αὐτὰ εἶναι πέτρινα καὶ ὀστράκινα τ' ἀφήνετε ἀφύλαχτα κι' ὅσα εἶναι ἀσημένια ἢ χρυσὰ τὰ διπλοκλειδώνετε καὶ τοὺς βάζετε νύχτα-μέρα φύλακες γιὰ νὰ μὴ κλαποῦν. Καὶ μέ τίς τιμές πού τοὺς προσφέρετε, ἂν μὲν αἰσθάνονται, τὰ στενοχωρεῖτε μᾶλλον παρά τὰ εὐχαριστεῖτε· κι ἂν εἶναι ἀναίσθητα κυττᾶτε νὰ τὰ ξυπνήσετε μέ αἵματα καὶ κνίσες. Ἄς τὰ ὑπομείνῃ κανεὶς ἀπὸ σᾶς κάτι τέτοια, ἄς βάλλῃ τὸν ἑαυτό του στὴ θέσι ἐκείνων. Ἀλλὰ δέν θὰ βρεθῇ βέβαια ἄνθρωπος νὰ ἀνεχθῇ τέτοια τιμωρία, διότι ἔχει αἴσθησι καὶ λογικὴ. Ἐνῶ ἡ πέτρα τὴν ἀνέχεται, ἐπειδὴ εἶναι πρᾶγμα ἀναίσθητο. Ἐτσι, λοιπόν, δέν ἀποτείνεσθε στὴν αἴσθησι τῆς πέτρας, οὔτε τὴν ἀποδείχνετε. Γιὰ τὸ ὅτι, λοιπόν, οἱ χριστιανοὶ δέν μποροῦν νὰ ὑποδουλωθοῦν σέ τέτοιους

θεούς πολλά άλλα θά είχα νά πῶ. Ἀλλά μετὰ ὅσα εἶπα ἤδη ἂν κανεῖς τά θεωρῇ λίγα, περιττεύει κάθε παρά πέρα λόγος.

Κατόπιν ποθεῖς διακαῶς νά μάθης, ὅπως νομίζω, γιατί οἱ χριστιανοί δέν θρησκευόνται ὅμοια μέ τούς Ἰουδαίους. Οἱ Ἰουδαῖοι, εἶναι ἀλήθεια, ὅτι δέν μετέχουν στήν ἴδια λατρεία πού προανέφερα. Σωστά ὁμολογοῦν κι ἀναγνωρίζουν ἕνα Θεό καί Δεσπότη. Ἀλλά ὁμοιότροπα μέ τούς εἰδωλολάτρες τοῦ ἐκδηλώνουν τή λατρεία τους κι αὐτό εἶναι ἡ πλάνη τους. Οἱ ἐθνικοί μέ τίς τιμές πού προσφέρουν στ' ἀναίσθητα καί κουφά εἰδωλα δείχνουν τήν ἀφροσύνη τους. Ἀνάλογη μωρία δείχνουν καί οἱ ἰουδαῖοι ὅταν προσφέρουν τίς ἴδιες τιμές στόν Θεό σάν νά εἶχε ἀνάγκη ἀπ' αὐτές. Διότι ὁ ποιήσας τόν οὐρανόν καί τήν γῆν καί πάντα τά ἐν αὐτοῖς, αὐτός πού μᾶς τά χορηγεῖ ὅλα ὅσα ἔχουμε ἀνάγκη, τίποτε δέν χρειάζεται ὁ ἴδιος καί ὁ ἴδιος δίνει ἐκεῖνα πού τοῦ προσφέρουν οἱ πλανεμένοι ἰουδαῖοι. Τοῦ προσφέρουν θυσίες μ' αἷμα καί κνίσσα καί ὀλοκαυτώματα καί θαρροῦν ὅτι ἔτσι τόν γεραίρουν καί τόν τιμοῦν, μοιάζοντας ἀκριβῶς μ' ἐκείνους πού δείχνουν τήν ἴδια προθυμία στ' ἄψυχα εἰδωλα. Οἱ μέν προσφέρουν σέ ψεύτικους θεούς, πού δέν μποροῦν ν' ἀπολαύσουν τά προσφερόμενα, οἱ δέ προσφέρουν στόν Θεό πράγματα πού δέν τά ἔχουν ἀνάγκη.

Ἐξ ἄλλου δέν νομίζω ὅτι περιμένεις ἀπό μένα νά μάθης πόσο καταγέλαστα καί τιποτένια πράγματα εἶναι ἡ περίφοβη λεπτολογία τους ὡς πρὸς τά φαγητά, ἡ δεισιδαιμονία τους γιά τά σάββατα, ἡ ἀλαζονεία τῆς περιτομῆς, ἡ εἰρωνεία τῆς νηστείας καί νουμηνίας. Δέν εἶναι ἀσέβια τάχα νά παραδέχονται ἀπ' ὅσα ἔχτισε ὁ Θεός γιά νά τά χρησιμοποιοῦν οἱ ἄνθρωποι ὠρισμένα ὡς καλά καί ὠρισμένα νά μή τ' ἀγγίζουν κἄν, ὡς ἄχρηστα καί περιττά; Πῶς δέν εἶναι ἀσέβεια νά λένε ὅτι τάχα ὁ Θεός ἀπαγορεύει τήν ἀγαθοεργία κατά τό σάββατο; Καί πῶς νά μή τούς κατηγορήσῃ κανεῖς ὅταν περηφανεύονται γιά λίγη κομμένη σάρκα, θεωρῶντες αὐτό τό πρᾶγμα ὡς σημάδι τῆς ἐκλογῆς τους ἀπό τόν Θεό; Καί ὅταν τούς βλέπει κανεῖς νά παραφυλᾶνε τ' ἄστρα καί τό φεγγάρι γιά νά ὀρίζουν σύμφωνα μέ τίς τροχιές τῶν οὐρανίων σωμάτων τούς μῆνες καί τίς μέρες καί νά παίρνουν ἀπό τή θεία οἰκονομία, πού ὑπάρχει μέσα στή φύσι κι ἀπό τίς ἀλλαγές τῶν ἐποχῶν αὐθαίρετες διαιρέσεις σύμφωνα μέ τίς διαθέσεις πού ἔχουν κάθε φορά κι ἔτσι ἄλλοτε νά γιορτάζουν κι ἄλλοτε νά πενθοῦν,

ποιός θά τά πῇ αὐτά τά πράγματα δείγματα θεοσεβείας κι ὄχι ἀφροσύνης; Νομίζω, λοιπόν, ὅτι κατάλαβες ἄρκετά γιατί ἔχουν δίκιο οἱ χριστιανοί νά στέκονται μακριά τόσο ἀπό τήν εἰδωλολατρική χοντροκοπιά καί ἀπάτη, ὅσο καί ἀπό τήν πολυπραγμοσύνη καί τήν ἀλαζονεία τῶν ἰουδαίων. Ὅσο γιά τό μυστήριο τῆς δικῆς τους θεοσεβείας μή περιμένῃς νά τό μάθης ἀπό ἄνθρωπο.

Διότι οἱ χριστιανοί οὔτε ἀπό τόν τόπο πού κατοικοῦν, οὔτε ἀπό τή γλῶσσα πού μιλοῦν, οὔτε ἀπό τήν ἐξωτερική ζωή τους διακρίνονται ἀνάμεσα στούς ἀνθρώπους. Οὔτε πόλεις ἰδιαιτερες ἔχουν, οὔτε διάλεκτο ξεχωριστή, οὔτε ζωή κάνουν φανταχτερή. Ἡ θρησκεία, ἡ πίστις τους εἶναι κάτι πού δέν τό ἐπενόησε ἀνθρώπινο μυαλό καί δέν τό καθίδρυσε ἀνθρώπινη φροντίδα, οὔτε ἀνθρώπινη ἰδεολογία ἀκολουθοῦν ὅπως ὠρισμένοι φιλοσοφοῦντες. Κατοικοῦν σέ πόλεις ἐλληνικές καί βάρβαρες, ὅπου ἔλαχε ὁ καθένας τους, ἀκολουθώντας τίς τοπικές συνήθειες στά φορέματα καί στό φαγητό καί στόν ὑπόλοιπο βίο κι ὅμως ἡ πολιτεία τους φανερώνεται θαυμαστή καί ὁμολογουμένως παράδοξη. Πατρίδα τους ἔχουν κι αὐτοί ἕνα ὠρισμένο τόπο, ἀλλά ὡς πάροικοι. Μετέχουν σέ ὅλα ὡς πολῖται καί ὅλα τά ὑπομένουν ὡς ξένοι. Κάθε ξένος τόπος εἶναι πατρίδα τους καί κάθε πατρίδα τους ξένος τόπος. Παντρεύονται ὅπως ὅλοι, κάνουν παιδιά, ἀλλά δέν τ' ἀπορίχνουν. Κάθονται σέ κοινό τραπέζι, ἀλλά δέν ἔχουν κοινή κοίτη. Ἐν σαρκί βρίσκονται, ἀλλά ζοῦν οὐ κατά σάρκα. Στή γῆ περνοῦν τίς μέρες τους, ἀλλά στόν οὐρανό πολιτεύονται. Ὑπακούουν στούς νόμους τοῦ κράτους, ἀλλά μέ τή ζωή τους νικοῦν τούς νόμους. Ἀγαποῦν ὅλους καί ὅλοι τούς καταδιώκουν. Δέν τούς ξέρουν καί ὅμως τούς καταδικάζουν τούς θανατώνουν καί ζωοποιοῦνται. Πτωχεύουσι καί πλουτίζουν πολλοί. Ἀπό ὅλα στεροῦνται καί ὅλα τά ἔχουν περίσια. Ἀτιμώνονται καί ἡ ἀτιμία τούς δοξάζει. Βλασφημοῦνται καί βγαίνουν δικαιώμενοι. Λοιδороῦνται καί εὐλογοῦσιν. Ὑβρίζονται καί τιμοῦν. Ἀγαθοποιοῦν καί τιμωροῦνται ὡς κακοποιοί. Τιμωροῦνται καί χαίρουν ὡς ζωοποιοί. Οἱ ἰουδαῖοι τούς πολεμοῦν ὡς ἀλλοφύλους καί οἱ εἰδωλολάτραι τούς διώκουν καί ὅλοι αὐτοί πού τούς μισοῦν δέν ξέρουν τήν αἰτία τῆς ἔχθρας τους.

(συνεχίζεται)

ΚΑΤΑΠΙΝΟΥΝ ΤΗΝ ΚΑΜΗΛΟΝ ΚΑΙ ΔΙΥΛΙΖΟΥΝ ΤΟΝ ΚΩΝΩΠΑ! *

Τοῦ κ. Χρήστου Κων. Λιβανοῦ

«Ἐάν διαπιστωθεῖ ἀδικαιολόγητη καθυστέρηση τῆς νύμφης πέραν τῶν 15 λεπτῶν νά ἀναβάλλεται ἡ τέλεση τοῦ μυστηρίου», πρότεινε ὁ μητροπολίτης Γλυφάδας Παῦλος, μέ ἐγκύκλιό του πρὸς τοὺς ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεώς του!

Ἀπαγορεύεται ἀπὸ 1.1.2007 ἡ χρῆσι βεγγαλικῶν καὶ διαφόρων ἐφέ στό προαύλιο τῶν ναῶν, ἡ ρίφι ρυζιοῦ στοὺς νεονύμφους ἐντὸς τῶν ναῶν, ὁ στολισμός τῆς κολυμβήθρας καὶ ὁποιοσδήποτε ἄλλος «ἐξεζητημένος» στολισμός, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς ναοῦ, ἀπεφάσισε καὶ ἡ Ἱ. Μητρόπολι Ἀλεξανδρουπόλεως, διότι, ὅπως ἀναφέρει σέ δική της ἐγκύκλιο, «ἔχει δημιουργηθεῖ ἔντονος προβληματισμός ἐπειδὴ, εἰδικά τὰ μυστήρια τῆς βαπτίσεως καὶ τοῦ γάμου, τείνουν νά μετατραποῦν σέ ἀπλές κοινωνικὲς ἐκδηλώσεις μέ ἀστεῖσμούς, ἀπρέπειες, ἀνάρμοστες συμπεριφορές, κοσμικὰ δρώμενα καὶ ἐνδυματολογικὲς ἐπιδείξεις, πού ἀλλοιώνουν τὴν πνευματικότητα τῶν μυστηρίων, πού τελοῦνται στοὺς ναοὺς».

Τέλος, τὴν ἀπαγόρευσι γάμων καὶ βαπτίσεων σέ ἰδιωτικὰ παρεκκλήσια καὶ ὑπαίθριους χώρους ἀνεκοίνωσε καὶ ἡ Ἱ. Σύνοδος σέ πρόσφατη συνεδρία της.

Μέ χαρά καὶ ἱκανοποίησι βλέπουμε τοὺς ἱεράρχες μας νά δραστηριοποιοῦνται, ἔστω καὶ καθυστερημένα, ὥστε νά διορθωθοῦν τὰ κακῶς κείμενα καὶ πραττόμενα στοὺς γάμους καὶ τίς βαπτίσεις, πού ἔχουν πράγματι ἀλλοιώσει τὸν χαρακτῆρα τῶν θείων καὶ ἱερῶν αὐτῶν Μυστηρίων. Θά θέλαμε, ὅμως, νά τοὺς ἐρωτήσουμε: Τί εἶναι πιο σοβαρό, ἀπρεπές, ἀνάρμοστο, ἀπαρά-

δεκτο, ἀσεβές καὶ ἁμαρτωλό, πού χρήζει ἀμέσου καὶ αὐστηρᾶς ποιμαντικῆς ἀντιμετωπίσεως, ἡ καθυστερημένη προσέλευσι τῆς νύμφης στὸν ναὸ ἢ ἡ ἡμίγυμνη ἐμφάνισί της; Τί εἶναι πιο ἐξοργιστικό στὰ μάτια τοῦ Θεοῦ, τὸν ὁποῖον ἐκπροσωπεῖτε καὶ τοῦ ὁποῖου τό θέλημα πρέπει νά ἐφαρμόζετε, ἡ ρίφισ ρυζιοῦ στοὺς νεονύμφους, πού στό κάτω-κάτω εἶναι ἓνα ἔθιμο καὶ μία παράδοσι βαθειὰ ριζωμένη στό λαό μας, ἢ τό ὅτι οἱ περισσότερες γυναῖκες, πού ρίπτουν τό ρύζι εἶναι καὶ αὐτές τό ἴδιο ἢ καὶ περισσότερο γυμνές ἀπὸ τὴ νύμφη; Ἔως πότε θά ἀνέχεσθε, Ὁρθόδοξοι ἐσεῖς ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τὴν αἰσχρά καὶ ἀσεβῆ αὐτὴ ἐμφάνισι τῶν γυναικῶν μέσα στοὺς ναοὺς μας, πού ἐπιβάλλουν ξένοι καὶ διεστραμμένοι σχεδιαστὲς τῆς σατανικῆς μόδας τῆς ἐποχῆς μας;

Ὅσο γιὰ τίς βαπτίσεις, σᾶς ἐνόχλησε ὁ στολισμός τῆς κολυμβήθρας καὶ δέν σᾶς ἐνοχλεῖ τό γεγονός, ὅτι πλεῖστοι κληρικοί μας, συμπεριλαμβανομένων καὶ ἐπισκόπων, ἔχουν υἱοθετήσει πλέον τὴν ἀπλή ἐπίχυσι ὕδατος ἀντὶ τῆς τριττῆς καταδύσεως καὶ ἀναδύσεως, μέ ἀποτέλεσμα τό Μυστήριο, σύμφωνα μέ τοὺς Ἱερούς Κανόνες καὶ τοὺς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, νά θεωρῆται ἀτελές καὶ ἄκυρο; Μήπως, σεβαστοὶ μας Πατέρες, μέ τὰ μέτρα (ἢ μᾶλλον ἡμίμετρα), πού λαμβάνετε, «διυλίζετε τὸν κώνωπα καὶ καταπίνετε τὴν κάμηλον»; Μήπως «ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου», ὅπως εἶναι ἡ σωτηριώδους σημασίας κανονικὴ τέλεσις τοῦ βαπτίσματος καὶ ἡ πάταξις τοῦ σατανικοῦ φαινομένου τοῦ γυμνισμοῦ μέσα στοὺς ἱερούς μας

* Ἐδημοσιεύθη εἰς τὸν «Ὁρθόδοξον Τύπον» τὴν 9ην Φεβρουαρίου 2007 ν.ή.

ναούς καὶ ἀσχολεῖσθε μέ «τό ἡδύοσμον καὶ τό ἄνηθον καὶ τό κύμινον» καὶ τό ρύζι καὶ τὰ βεγγαλικά καὶ τίς κορδέλλες, πού στολίζουν τίς κολυμβήθρες; Τούς μεικτούς γάμους καὶ τίς συμπροσευχές, πού ἀπαγορεύει ἡ Ἐκκλησία, τούς ἀνέχεσθε, πολλά κωλύματα γάμου παύσατε νά τὰ θεωρῆτε ὡς κωλύματα, φθάσατε στό σημεῖο νά εἰσηγῆσθε καὶ νά προωθῆτε τόν δεύτερο γάμο τῶν κληρικῶν καὶ θέλετε τώρα νά ἐξαντλήσετε ὅλη τήν δεσποτική σας αὐστηρότητα στά παιδιὰ σας, πού ρίπτουν λίγο ρύζι στά κεφάλια τῶν νεονύμφων καὶ στίς νύμφες, πού κοιτάχθηκαν στὸν καθρέπτη δέκα λεπτά περισσότερο τὴν ἡμέρα τοῦ γάμου τους; Σεῖς οἱ ἐπίσκοποι ἐγκαταλείψατε τὴν ἀκρίβεια τῆς Πίστεως καὶ τῶν δογμάτων καὶ προσκυνήσατε μέ τὰ ἔργα σας (ἢ μέ τὴν ἔνοχη σιωπὴ σας) τὸν Βάαλ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ ἀπαιτεῖται τώρα ἀπὸ τίς νύμφες νά τηρήσουν ἀκρίβεια στό ὥραριο τελέσεως τοῦ γάμου τους; Πολλοὶ ἀπὸ ἐσᾶς δὲν θὰ ἔπρεπε νά ἔχετε καθόλου λόγο σέ θέματα γάμου, διότι ἐγκαταλείψατε τίς δικές σας νύμφες (= μητροπόλεις), διότι ἦσαν πτωχές καὶ νυμφευθήκατε ἀντικανονικῶς ἄλλες πλουσιώτερες, ἄλλοι δέ, λάβατε ὡς σύζυγο αὐτὴ τοῦ ἀδελφοῦ σας γενόμενοι μοιχεπιβάτες. Ἐάν δέ λάβωμε ὑπ' ὄψιν καὶ τίς ἐξωσυζυγικές σχέσεις μας μέ τὸν Παπισμὸ (οἱ ἐκκλησιαστικές σχέσεις μέ τοὺς αἰρετικούς ἰσοδυναμοῦν μέ μοιχεία, κατὰ τοὺς ἁγίους Πατέρες), ἀδυνατοῦμε νά κατανοήσουμε πῶς νομιμοποιεῖσθε νά συμβουλευέτε τὰ ποιμνιά σας πῶς νά συμπεριφέρονται στοὺς γάμους των.

Ἐπανερχόμεθα στὴν ἐμφάνισι τῶν γυναικῶν. Ὁ γάμος εἶναι μυστήριον καὶ μάλιστα μυστήριον «μέγα» (Ἐφ. 5,32). Ἐάν οἱ ἱεράρχες μας ἀναγνωρίζουν καὶ σέβονται τὴ μεγαλωσύνη του καὶ αἰσθάνονται τὴν ἀόρατη, ἀλλὰ ζωντανὴ παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος σ' αὐτό (ἀλλὰ καὶ στά ἄλλα Μυστήρια) καὶ θέλουν εἰλικρινῶς (καὶ ὄχι ὑποκριτικῶς) νά τό ἐξυγιάνουν (ὡς πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην πλευρά του) θὰ πρέπει νά ἀπαγορεύουν τὰ ἄσεμνα νυφικά, πού φοροῦν κατὰ κανόνα οἱ σημερινές νύμφες καὶ τὰ ἐξ ἴσου ἄσεμνα φορέματα, πού φοροῦν οἱ προσκεκλημένες συγγενεῖς καὶ φίλες τους. Αὐτὰ ἀποτελοῦν εὐλογη αἰτία ἀναβολῆς τοῦ μυστηρίου καὶ ὄχι ἡ ἀργοπορία τῆς νύμφης. Ἐάν ἀργοπορήσῃ ἡ νύμφη, ἀπλῶς θὰ

καθυστερήσῃ ἡ ἑναρξί τοῦ ἐπομένου μυστηρίου καὶ θ' ἀργήσουν λίγο νά ἐπιστρέφουν ὁ ἱερέας καὶ ὁ νεωκόρος στά σπίτια τους. Ἐάν, ὅμως, ἡ νύμφη ἔλθῃ καὶ σταθῇ ἡμίγυμνη ἐμπρὸς στήν Ὠραία Πύλη, τότε, ἐκτός ἀπὸ τὴν ἀνύπαρκτη (τίς περισσότερες φορές) ἀγνότητά της θὰ στεφανωθῇ καὶ γιὰ τὴν ἀσεβῆ ἐμφάνισί της, ἡ ὁποία φανερώνει ἀναισθησία, πῶρωςι καὶ ἀμετανοησία καὶ ἀποτελεῖ καταφρόνησι τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ καὶ βλασφημία κατὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἄς μιμηθοῦν οἱ ἱεράρχες μας, ἐάν δὲν θέλουν νά δώσουν φρικτὸ λόγο στό Θεό γιὰ τὴν ἐγκληματικὴ ἀδράνεια, ἀνοχή καὶ σιωπὴ τους, τὸν αἰωνόβιο πλέον γέροντα Αὐγουστίνου Καντιώτη, ὁ ὁποῖος, ὡς Μητροπολίτης Φλωρίνης, μεταξύ τῶν ἄλλων ὁρων, πού ἔθετε στοὺς μελλονύμφους γιὰ τὴν σωστὴ τέλεσι τοῦ μυστηρίου, συμπεριελάμβανε καὶ τοὺς ἐξῆς (Ἀπὸ Ἐγκύκλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης): «Τό νυφικὸ φόρεμα νά εἶνε σεμνόν· ἂν δυσκολεύεστε νά βρῆτε τέτοιο, συμβουλευθῆτε τὸν ἱερέα σας».

«Οἱ καλεσμένοι σας νά ἔλθουν ντυμένοι ὅλοι εὐπρεπῶς. **Σέ περίπτωσι, πού θὰ προσέλθουν γυναῖκες μέ παντελόνια ἢ ἄσεμνα φορέματα, τό μυστήριον δὲν θ' ἀρχίσῃ. Στά προσκλητήριά σας νά γίνῃ ἀπαραιτήτως αὐτὴ ἡ προειδοποίησι, καθὼς καὶ ἡ παράκλησις νά τηρηθῇ ἡσυχία!**» (Ἡ ὑπογράμμισι δική μας).

Αὐτὴ εἶναι ἡ μόνη θεάρεστη, ἐνδεδειγμένη καὶ ἀποτελεσματικὴ λύσι τοῦ σοβαρωτάτου αὐτοῦ ζητήματος. Θὰ τολμήσουν οἱ ἀρχιερεῖς μας; Πολύ ἀμφιβάλλομε. Διότι ἀπαιτεῖται μεγάλο θάρρος καὶ παρρησία, τὴν ὁποία οἱ περισσότεροι στεροῦνται. Φοβοῦνται τίς ἀντιδράσεις τοῦ κόσμου. Ὑπολογίζουν περισσότερο τὸν κόσμον, παρά τὸν Θεόν, τὰ δέ φρονήματα ὀρισμένων ἀρχιερέων μας εἶναι πολλές φορές κοσμικώτερα ἀπὸ αὐτὰ τῶν κοσμικῶν. Γι' αὐτό καὶ τό κακὸ θὰ διαιωνίζεται. Καὶ ἐνῶ ὁ διάβολος θὰ χορεύῃ μαζί μέ τίς ἀσεβεῖς νύμφες καὶ τοὺς ἄτολμους παπάδες, τὸν χορὸ τοῦ Ἡσαΐα καὶ τό μυστήριον θὰ εἶναι βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, οἱ δεσποτάδες μας θὰ ἀναπαύουν τὴν συνειδήσιν τους ἀσχολούμενοι μέ τό ρύζι καὶ τὰ βεγγαλικά!

TA MARTYRIA SYNEXIZONTAI

ΒΑΣΑΝΙΣΤΙΚΗ ΦΥΛΑΚΙΣΙΣ ΤΟΥ ΙΕΡΕΩΣ ΜΑΣ ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ ΒΑΛΣΑΜΗ*

Ἀσκήσις ψυχολογικῆς βίας

Η ἀποστολή τῆς Δικαιοσύνης εἶναι προφανῶς νά τιμωρῇ τοὺς ὑποπίπτοντας εἰς σφάλματα ἢ ἐγκλήματα, ἐπικίνδυνα διὰ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν ἢ θίγοντα τὰ κοινωνικὰ συμφέροντα. Ἀφ' ἧς στιγμῆς προσπαθῇ διὰ τῶν ἐκπροσώπων τῆς νά φιμώσῃ τὴν θρησκευτικὴν συνείδησιν ἐνὸς ἀνθρώπου, τότε ἀπομακρύνεται τελείως τῆς ἀποστολῆς τῆς, ἐκθέτει ἐκείνους, οἱ ὅποιοι κατ' αὐτόν τὸν τρόπον τὴν χρησιμοποιοῦν καὶ περιβάλλει μέ τὴν αἴγλην τοῦ ὁμολογητοῦ τὰ θύματα. Τό τοιοῦτον ἀκριβῶς συνέβη μέ τόν ἱερομόναχον Θεοφύλακτον Βαλσάμη. Ἰερουργοῦσε εἰς Σάμον. Δέν ἠνώχλει κανένα! Δέν ἠπεῖλει! Δέν παρεξετράπη. Ἐλειτούργει ἀθορύβως διὰ τοὺς ὁμόφρονas ἀδελφούς, ὅπως θά ἔκανε τό ἴδιο καί ὁ καθολικός ἱερεὺς διὰ τό ποῖμνιόν του καί ὁ ραββίνος διὰ τὴν συναγωγὴν του. Καί ὅμως διὰ τοὺς ἑλληνας Καθολικούς, δέν ἰσχύει τό ἐπιχείρημα, πού σάν καραμέλλα τό πιπιλίζουν οἱ ἀρμόδιοι ὅταν ἐνώπιόν των παραπονούμεθα, ὅτι δηλαδή δέν εἶναι δυνατόν εἰς Ἑλλάδα νά ὑπάρχῃ ἄλλη ἐκκλησία!!

Καί ὅμως ὑπάρχει ἡ Ἐκκλησία τῶν Εὐαγγελικῶν, τῶν Ἑλληνορύθμων Καθολικῶν (Οὐνιτῶν) καί τόσων ἄλλων θρησκευτικῶν ὁμάδων.

Οἱ ἱερεῖς τῶν ἐκκλησιῶν αὐτῶν λειτουρ-

γοῦν ἐλευθέρως καί μόνον οἱ παλαιοημερολογίται ἱερεῖς διώκωνται!

Οὕτω λοιπόν καί ὁ πατήρ Θεοφύλακτος, συνελήφθη καί κατεδικάσθη εἰς ΕΝΟΣ ΕΤΟΥΣ ΦΥΛΑΚΙΣΙΝ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑΝ ΚΑΙ ΕΞΕΤΙΣΕ ΕΙΣ ΤΑΣ ΦΥΛΑΚΑΣ ΣΑΜΟΥ.

Τόν ἱερέα ὁμολογητὴν, εἶχον τὴν εὐκαιρίαν νά συναντήσω δύο ἡμέρας μετὰ τὴν ἀποφυλάκισίν του.

Εἰς τό πρόσωπόν του διέκρινα μίαν μαρτυρικὴν μορφήν ἢ ὁποία μοῦ θύμισε τὴν περίοδον τῶν μεγάλων διωγμῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ καί ἠσθάνθην μίαν ἀγανάκτησιν, διότι μέσα εἰς τόν φωτεινότερον αἰῶνα καί εἰς τὴν πατρίδα ἐνός Περικλέους, διώκονται ἀκόμη ἄνθρωποι διὰ τὰ θρησκευτικὰ των φρονήματα.

- Πότε συνελήφθητε γέροντα;

- Πρό ἐνός ἔτους, τὴν ἡμέραν τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης κατὰ τό παλαιόν ἡμερολόγιον δηλαδή τὴν 25/11/52.

- Ποιὸς παρεκίνησε τὰς ἀρχὰς διὰ νά στραφοῦν ἐναντίον Σας;

- Ὁ ἐφημέριος τῆς Ἀγίας Ματρῶνας τῶν Καρλοβασίων, ὁ παπᾶ Ψάθας.

Φαντασθῆτε κατάπτωσιν χριστιανικὴν! Καί ὁ ἱερεὺς αὐτός κατὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν θά ἀνατείνῃ τὰς χεῖρας του πρὸς τόν

* «Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ», Ἀρ. φ. 163, 7/9/1953.

οὐρανόν διὰ νά εἶπη «ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν»! Ψεύδη καὶ ὑποκρισαί, πού τά καθιστᾷ ἀπαισιώτερα ἢ χριστιανοφάνειά των.

- Εἰς τό Δικαστήριον ἀσφαλῶς θά κατέθεσαν φανταστικά πράγματα, διὰ νά ἐπιβαρύνουν τήν θέσιν σας;

Ὁ ἱερεὺς μειδιᾷ μελαγχολικῶς καὶ ἀπαντᾷ εἰς ἓνα τόνον οἰκτείροντα τήν κατάστασιν.

Ἄχ παιδί πού, κανεῖς μάρτυς κατηγορίας δέν παρευρέθη!

Σκεφθῆτε βαθμόν σκοπιμότητος, πού θίγει τά ὅρια τῆς ἐκδικήσεως. Νά στηριχθῇ κατηγορία καταγγεληθεῖσα καὶ ὅχι αὐτοφόρου ἀδικήματος, χωρίς τό οὐσιωδέστερον στοιχεῖον τῆς ἀκροαματικῆς διαδικασίας, τήν προφορικὴν κατάθεσιν μαρτύρων.

- Πάντως εἰς τὰς φυλακάς θά ἐφάνησαν ἀπέναντί σας στοργικοί, σεβόμενοι τό σχῆμα σας καὶ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι δέν κατεδικάσθητε διὰ μίαν ἀξιόποιον προᾶξιν, ἀλλὰ διὰ ζήτημα θρησκευτικῆς συνειδήσεως.

Ἐδῶ ὁ πατήρ Θεοφύλακτος, λαμβάνει μίαν στάσιν ἀνθρώπου μέ βαθυτάτην πικρίαν καὶ μᾶς ἐξιστορεῖ εἰς τόν μελαγχολικώτερον τόνον ὠρισμένα μόνον στοιχεῖα τῆς φυλακίσεώς του, πού μετέβαλλαν τήν ποινὴν του εἰς ἀφόρητα δεσμά.

«Ἀγαπητέ μου, δέν ἐπρόκειτο περί φυλακίσεως· ἀλλὰ περί φρικτῆς εἰρκτῆς. Μέ ἀπεμόνωνσαν ὑπὸ ἀθλιεστάτας συνθήκας εἰς τό ἀπομονωτήριο τῆς φυλακῆς. Ἐπετέθη μέ τόν σαδιστικώτερον τρόπον ἐναντίον μου

ἓνας φύλαξ διὰ νά μέ κτυπήσῃ. Καί μοῦ ἐστέρησαν καὶ αὐτό τό δικαίωμα τοῦ φυλακισμένου, τό ἐπισκεπτήριον. Μοῦ ἀπηγόρευαν τήν ἀλληλογραφίαν καὶ μπροστά μου κατεξέσχισαν ἐπιστολήν τοῦ Ἀγίου Προέδρου, χωρίς νά μοῦ τήν ἐπιδώσουν. Ἀπεπειράθησαν νά ἀσκήσουν ψυχολογικὴν βίαν ἐπάνω μου πιέζοντές με νά ὑπογράψω δήλωσιν προσχωρήσεως καὶ ὑπόσχοντές πλουσίαν ἐνορίαν εἰς Σάμον. Πρὸς τόν σκοπὸν τοῦτο προσήλθε ὁ ἴδιος ὁ Μοίραρχος Διοικητῆς τῆς περιοχῆς «Δόξα τῷ Κυρίῳ».

Μετά τὰς ὀλίγας αὐτὰς λέξεις, πού ἐξιστοροῦν μίαν θλιβεράν περιπέτειαν ἐσταμάτησε ὁ πατήρ Θεοφύλακτος.

Καί ἐγὼ παρέμεινα κατάπληκτος, ἄφ' ἑνὸς μέν θαυμάζων τό παράστημα τοῦ ὁμολογητοῦ, πού εἶχον ἀπέναντί μου καὶ ἄφ' ἑτέρου λυπούμενος βαθύτατα, διότι εἰς τήν χώραν τῆς ἐλευθερίας συμβαίνουν πράγματα ὑπενθυμίζοντα ὁλοκληρωτικά καθεστώτα, παπαδοκρατίαν, τυραννίαν.

Σκεφθῆτε, φίλοι ἀναγνώσται, καὶ ἀπαριθμήσατε στοιχεῖα, πού δέν στολίζουν καθόλου μίαν χώραν. Ἀκατάκριτος καταδίκη, Καταπίεσις φυλακισμένου. Ἀδίκος φυλάκισις. Στέρησις ἐπιτρεπομένης ἐλευθερίας, Ἀσκήσις ψυχολογικῆς βίας. Ὁλὼν δὲ αὐτῶν κίνητρον ὑπῆρξε τό πείσμα καὶ φανατισμός τῶν κληρικῶν τῆς Κρατούσης ἐκκλησίας. Καὶ ἡ Πολιτεία συνευδοκεῖ εἰς τὰ τερατώδη αὐτὰ ἐγκλήματα.

Ὁ πολιτικός κόσμος, ὁ ὑποσχόμενος κατοχύρωσιν ἐλευθεριῶν τί κάνει;

Νά τό ἀγωνιώδες ἐρώτημα!

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΩΝ ΖΗΛΩΤΩΝ ΑΓΙΟΡΕΙΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΕΡΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η 'Ιερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, διὰ τῆς ὑπ ἀριθμ. 5.Σ'. ΒΣ' τῆς 12/25-5-2006 ἀποφάσεώς της ἀφιέρωσε τό ἔτος 2007 εἰς τοὺς ζηλωτάς ἀγιορείτας καί τήν συμβολήν των εἰς τόν Ἱερόν Ἀγῶνα τῶν Γ.Ο.Χ. ἅμα τῇ συμπληρώσει 80 ἐτῶν ἀπό τήν πρώτην ὀργανωμένην ἀποστολήν ἀγιορειτῶν Ἱερομονάχων ὑπὸ τοῦ Ἱεροῦ Συνδέσμου Ζηλωτῶν Πατέρων, πρὸς τόν ἐλλαδικόν χῶρον.

Εἰς τό παρόν ἀφιέρωμα ἀναφερόμεθα ἀρχικῶς εἰς τήν λίαν σημαντικήν συμβολήν τῶν ζηλωτῶν Ἀγιορειτῶν κατὰ τήν περίοδον 1924-1935. Ἐν συνεχείᾳ εἰς τήν συμβολήν αὐτῶν ἀπό τό 1935 μέχρι τό 1972. Τέλος παρουσιάζομεν τήν κατὰ τήν παροῦσαν περίοδον συμβολήν τῶν ζηλωτῶν ἀγιορειτῶν, ἰδίᾳ δέ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἑσφιγμένου.

Τάς πληροφορίας διὰ τήν σύνταξιν αὐτοῦ ἠντλήσαμεν κυρίως ἐκ τῶν Ἱστορικῶν «Πατριῶν» τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Πενταπόλεως Καλλιπίου, ἀλλά καί ἐξ ἄλλων πηγῶν, καί ὀφείλομεν νά ὁμολογήσωμεν ὅτι τό ἔργον δέν ἦτο εὐκόλον, λόγῳ τῶν ἀντικρουόμενων πληροφοριῶν εἰς ὀρισμέναις περιπτώσεις. Διὰ τοῦτο ἐάν τυχόν εἰς σημείον τι ἡ περιγραφή δέν εἶναι ἀκριβής, ζητοῦμεν τήν κατανόησιν τῶν ἀναγνωστῶν. Ἐάν δέ τυγχάνει νά εἶναι γινώσται τῆς ἀκριβοῦς εἰκόνης τῆς περιπτώσεως, παρακαλοῦμεν αὐτούς νά μή διστάσουν νά

τό ὑποδείξουν εἰς ἡμᾶς, δι' ἐπιστολῆς των. Τό παρόν ἀφιέρωμα ἐδημοσιεύθη εἰς τόν Ἡμεροδείκτην τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ ὁποῖος κυκλοφορεῖ. Κατά τήν ἀναδημοσίευσιν τοῦ ἀφιερώματος εἰς τήν «Φωνήν τῆς Ὁρθοδοξίας» θά ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν αἱ ὅποιαι συμπληρώσεις.

Θά πρέπει νά ἐπισημάνομεν ἀκόμη ὅτι αἱ ὀνομαστικά ἀναφοραί εἰς τοὺς ζηλωτάς πατέρας εἶναι ἐνδεικτικά καί ὅτι θά περιορισθῶμεν εἰς τοὺς τεθνεῶτας καί ὄχι εἰς τοὺς ζῶντας καί εἰσέτι δρῶντας.

Ἐκ παραλλήλου μετὰ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀφιερώματος, ἡ «Φωνή τῆς Ὁρθοδοξίας» θά δημοσιεύῃ εἰς ἕκαστον τεύχος τοῦ τρέχοντος ἔτους καί ἔν σύντομον βιογραφικόν ἐνός ἐκ τῶν ζηλωτῶν πατέρων εἰς τοὺς ὁποίους ἀναφερόμεθα. Ἀρχίζομεν μέ τό βιογραφικόν τοῦ μακαριστοῦ Ἀκακίου Παπᾶ, ὁ ὁποῖος διετέλεσε καί Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Γ.Ο.Χ. (1962-1963)

**Ὁ Μακαριστὸς Ἀρχιεπίσκοπος
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.
κυρὸς Ἀκάκιος (1888-1963)**

Ο Ἐπίσκοπος Ταλαντίου κυρὸς Ἀκάκιος, κατὰ κόσμον Ἀθανάσιος, ἐγεννήθη ἐν Δεσφίνῃ Παρνασσίδος τοῦ νομοῦ Φωκίδος τῷ 1888. Τὸ ἔτος 1904, εἰς ἡλικίαν μόλις 16 ἐτῶν μετέβη εἰς Ἅγιον Ὄρος. Ἐκεῖ ἐνετάγη εἰς τήν συνοδείαν τῆς καλύβης Ἀγίου Νικολάου, τῆς Ἰβηριτικῆς σκήτης τοῦ Τιμίου Προδρόμου, ὑπὸ γέροντα τὸν μοναχὸν Μαρκιανὸν Ρουβαλὴν,

πλησίον τοῦ ὁποίου ἐδιδάχθη τὴν ἱερὰν τέχνην τῆς Ἀγιογραφίας. Τὸ 1907 ἐγένετο σταυροφόρος μοναχὸς καὶ τὸ 1920 μεγαλόσχημος. Τὴν 29ην Αὐγούστου 1914 ἐχειροτονήθη διάκονος ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου Γαγγρῶν Τιμοθέου καὶ τὴν 8ην Ὀκτωβρίου 1917 πρεσβύτερος ὑπὸ τοῦ Νύσσης Παΐσιου.

Τὸ 1929 κατῆλθεν εἰς Ἀθήνας ὁμοῦ μετὰ πλείστων ἄλλων ἀγιορειτῶν Πατέρων εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ Ἱεροῦ ἀγῶνος τῶν Γ.Ο.Χ.. Τρίς ἐξωρίσθη εἰς Ἅγιον Ὄρος, πολλάκις δὲ ἐφυλακίσθη καὶ ποικιλοτρόπως ἐδιώχθη χάριν τοῦ Ἱεροῦ ἀγῶνος ὑπὲρ τῶν πατρῶν παραδόσεων. Ἐλάχιστον δείγμα τῶν ἀγῶνων του δημοσιεύεται ἐν συνεχείᾳ, ληφθὲν ἐκ τῶν Ἱστορικῶν «Πατρίων» τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Πενταπόλεως κυροῦ Καλλιοπίου.

Τὸ ἔτος 1936 ἔλαβε τὸ ὀφθίκιον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου ὑπὸ τοῦ τότε Ἐπισκόπου Μεγαρίδος Χριστοφόρου καὶ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1939 ἱδρυσε παρὰ τὴν Παιανίαν Ἀττικῆς, τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἀγίου Νικολάου Χαλιδουῆς.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πρ. Φλωρίνης κυροῦ Χρυσοστόμου ἐξελέγη πρόεδρος τῆς 12μελοῦς ἐπιτροπῆς διοικήσεως τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τῶν Γ.Ο.Χ. Τὴν 10ην Ὀκτωβρίου 1957 ἐψηφίσθη, ὁμοῦ μετὰ τῶν Ἀρχιμανδριτῶν Χρυσοστόμου Νασλίμη (μετὰ ταῦτα γενομένου Ἐπισκόπου Μαγνησίας) καὶ Χρυσοστόμου Κιούση (νῦν Ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.), ὑπὸ τοῦ ἱερατικοῦ συνεδρίου διὰ τὸ ἀξίωμα τῆς Ἀρχιερωσύνης, κατ' οἰκονομίαν, διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν Ἀρχιερεῖς. Παρὰ τὸ γῆρας καὶ τὰς πολλὰς του ἀσθενείας κατῴρθωσε ἔπειτα ἀπὸ περιπετειώδους προσπάθειας, νὰ μεταβῇ εἰς Η.Π.Α., περὶ τὰ τέλη τοῦ 1960, ὅπου ἐχειροτονήθη ἐπίσκοπος Ταλαντίου, ἀπὸ δύο Ἐπισκόπους τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς.

Ἐπανελθὼν ἐν Ἑλλάδι ἀνέλαβεν ὡς Ἐπίσκοπος πλέον τὴν ἡγεσίαν τῆς Ἐκκλησίας

ἡμῶν, χειροτονῶν περὶ τοὺς εἴκοσι ἱερεῖς καὶ ἐπιστηρίζων τὸ δοκιμαζόμενον ἀπὸ τοὺς πολυχρονίους διωγμοὺς ποιμνιον τῶν Γ.Ο.Χ.. Τὸν δὲ Μάϊον τοῦ 1962, ὁμοῦ μετὰ τοῦ Ρώσου Ἐπισκόπου Χιλῆς Λεοντίου (ὁ ὁποῖος ἦλθεν εἰς Ἀθήνας εἰδικῶς πρὸς τοῦτο), προέβησαν εἰς χειροτονίας καὶ ἄλλων Ἐπισκόπων, ἀνασυστήσαντες τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῶν Γ.Ο.Χ.

Οἱ νεοχειροτονηθέντες ἦσαν οἱ Ἀρχιμανδρίται Παρθένιος Σκουρλῆς (Κυκλάδων), Αὐξέντιος Πάστρας (Γαρδικίου), Χρυσόστομος Νασλίμης (Μαγνησίας), Ἀκάκιος Παππᾶς ὁ νεώτερος (Διαυλείας) καὶ Γερόντιος Μαριόλης (Σαλαμίνας).

Αἱ χειροτονίαι αὐτοῦ ἀργότερον, τὸ 1969, ἀνεγνωρίσθησαν συνοδικῶς ὑπὸ τῆς Συνόδου τῶν Ἐπισκόπων τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς, ἐπὶ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Φιλαρέτου, διὰ τοῦ συνοδικοῦ ἐγγράφου τὸ ὁποῖον δημοσιεύομεν ἀκοιούτως.

Τὸ Σάββατον 1 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1963, ἔχων πλέον τελειώσει τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ (καθὼς καὶ ὁ ἴδιος εἶπεν πρὸ τοῦ θανάτου του) μετέστη εἰς τὰς αἰωνίους Μονάς. Ὁ Μακαριστὸς Πρωθιεράρχης ἡμῶν κατέστη, εἰς τὰ ἔσχατα τοῦ βίου του, ὄργανον τῆς Θείας Χάριτος, Διότι, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του συνετελέσθη τὸ παράδοξον ἐκεῖνο θαῦμα, τὸ ὁποῖον ἐξέπληξε πολλοὺς, οἱ

ὁποῖοι ἀνέμενον χαιρεκάκως τὴν διάλυσιν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος, ὅστις μετὰ τὴν κοίμησιν τοῦ ἀοιδίμου πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου ἐστερεῖτο ἐπισκόπων. Ἀντὶ ὅμως τῆς διαλύσεως, ὁ ἱερὸς ἀγὼν τῶν Γ.Ο.Χ. ἀνεγεννήθη ἐκ τῆς τέφρας του, καὶ ἀπέκτησεν πάλιν Ἀρχιερεῖς, πρὸς μεγάλην λύπην τῶν ἀντιμαχομένων αὐτόν.

Τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Ἀκακίου εἴη ἡ μνήμη αἰωνία.

АРХІЕПЕРОУМНІЙ СІНОДЪ
РѢСКОЙ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦРКВИ
ЗАГРАНИЦЬ.

18/33. Декабря 1969 г.

№
71 East 92 St. New York 18, N. Y.
Phone: LEhigh 4-1801

Его Блаженству,
Блаженнѣйшему Александру
Архіепископу Истинно Православныхъ
Христіанъ въ Греціи.

Ваше Блаженство;

Братское посланіе Вашего Блаженства отъ 25 ноября 1969 г.
было нами прочтено въ засѣданіи Архіереѣвскаго Синода сего
числа.

Многія испытанія, какія Православная Церковь переживаетъ
съ начала своей исторіи, особенно сильны въ наше лукавое
время и потому въ особенности требуютъ единенія между тѣми,
кто истинно преданъ вѣрѣ Отцовъ. Съ такими чувствами мы хо-
тели утѣшить Васъ, что Архіереѣвскій Синодъ Русской Пра-
вославной Церкви Заграницей признаетъ дѣйствительность архі-
ереѣвскихъ хиротоній Вашего преосвященника, блаженнопочив-
шаго Архіепископа Анакія и послѣдующія хиротоніи Епископовъ
Вашей Святой Церкви. Въ соответствии съ этимъ и принимая во
вниманіе различныя другія обстоятельства, нашъ Архіереѣвскій
Синодъ рассматриваетъ Вашу Іерархію какъ братьевъ во Христѣ,
находящихся въ полномъ общеніи съ нами.

Благословеніе Божіе, да почтеть на всемъ клирѣ и вѣрующихъ
Вашей Церкви, особенно въ грядущія дни Іюдества во плоти
Господа и Спасителя нашего Іисуса Христа.

Предсѣдатель Архіереѣвскаго Синода

+ Митрополитъ Филаретъ

+ Ксенофонтъ, епископъ Вселенскій
+ Григорій

Члены Синода:
+ Серафимъ, Архіепископъ гонимскій и Дебрюнскій.
+ Викентій, епископъ Мокрешскій и Канадскій.
+ Антоній, епископъ Лангундскій и Таварскій.
+ Аверкій, Архіепископъ Сиракузскій и Троицкій.
+ Антоній, Архіепископъ Зальцбургскій и Сан-Францискскій.
+ Савва, епископъ Эммануиловскій.
+ Нектарій, епископъ Сеантійскій.
+ Андрей, епископъ Рокландскій.

Членъ Синода Секретарь + Лавръ, Епископъ Мангальскій

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ρωσική Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία
τῆς Διασπορᾶς
18/31 Δεκεμβρίου 1969
75 East 93 St. New York 23. N.Y.

Phone: LEhigh 4-1601

Πρὸς τὸν Μακαριώτατον
Ἀρχιεπίσκοπον κ. Αὐξέντιον
τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων
Χριστιανῶν Ἑλλάδος

Μακαριώτατε,

Ἡ ἀδελφικὴ ἐπιστολὴ τῆς ὑμετέρας Μακαριότητός ἀπὸ 25 Νοεμβρίου 1969, ἀνεγνώσθη κατὰ τὴν σημερινὴν συνσδρίασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Αἱ πολλαὶ δοκιμασίαι τὰς ὁποίας ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐβίωσεν ἐκ τῆς ἀρχῆς τῆς Ἱστορίας Αὐτῆς, εἶναι ἐξαιρετικῶς ἰσχυραὶ εἰς τὰς πονηράς ἡμέρας τῆς ἐποχῆς μας, καὶ συνεπῶς, τοῦτο ἰδιαίτερος ἀπαιτεῖ τὴν ἐνότητα μεταξὺ ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἐδράζονται ἀληθῶς ἐπὶ τῆς πίστεως ἡ ὁποία μᾶς παρεδόθη ὑπὸ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Ἀχοντες τοιαύτα αἰσθήατα, ἐπιθυμοῦμε νὰ σᾶς πληροφορήσωμεν ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ῥωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς ἀναγνωρίζει τὸ κύρος τῆς ἐπισκοπικῆς χειροτονίας τοῦ προκατόχου ὑμῶν μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀκακίου, καὶ τῶν ἐν συνεχείᾳ ἐπισκοπικῶν χειροτονιῶν ἐν τῇ ὑμετέρᾳ Ἀγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ. Ἐχοντες τοῦτο κατὰ νοῦν καὶ λαμβάνοντες ὁμοῦ ὑπ' ὄψιν καὶ ἄλλας διαφόρους περιστάσεις, ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος ἀναγνωρίζει τὴν Ἱεραρχίαν τῶν ὑμετέρων Ἐπισκόπων ὡς ἀδελφούς ἐν Χριστῷ ἐν πλήρει κοινωνίᾳ μεθ' ἡμῶν.

Ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ εἴη μεθ' ὅλου τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς ὑμετέρας Ἐκκλησίας, ἐξαιρέτως κατὰ τὰς ἐπερχομένας ἡμέρας τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
† Μητροπολίτης Φιλαρετος

Τὰ Μέλη:

- † Νίκων, Ἀρχ/πος Οὐάσιγκτων καὶ Φλώριδας,
- † Σεραφεῖμ, Ἀρχ/πος Σικάγο καὶ Ντιτρόιτ,
- † Βιτάλιος, Ἀρχ/πος Μόντρεαλ καὶ Καναδᾶ,
- † Ἀντώνιος, Ἀρχ/πος Λος Ἀντζελες καὶ Τέξας,
- † Ἀβέρκιος, Ἀρχιεπίσκοπος Συρακουσῶν καὶ Μονῆς Ἀγίας Τριάδος,
- † Ἀντώνιος, Ἀρχιεπίσκοπος Δ. Ἀμερικῆς καὶ Σάν Φρανζίσκο,
- † Σάββας, Ἐπίσκοπος Ἑντμοντον,
- † Νεκτάριος, Ἐπίσκοπος Σηάτλ,
- † Ἀδρέας, Ἐπίσκοπος Ρόκλαντ,

Γραμματεὺς καὶ μέλος τῆς Συνόδου † Λαῦρος, Ἐπίσκοπος Μανχάταν

ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΟΥΣΙΩΔΗ

✓ Η έκθεσις τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς διὰ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα καὶ τὰς θρησκευτικὰς ἐλευθερίας ἐν Ἑλλάδι ποιεῖται λόγον καὶ ἐφέτος διὰ τοὺς Γ.Ο.Χ.. Ἀριθμεῖ τούτους περὶ τοὺς 500.000 -800.000, ἐνῶ συμπεριλαμβάνει ἀναφορὰν διὰ τὰ γεγονότα τοῦ παρελθόντος θέρους εἰς Κάλυμνον.

Συγκεκριμένως, εἰς τὴν σελίδα 7 τῆς ἐκθέσεως ἀναφέρει: «Τὸν Ἰούνιον (σημ. «Φωνῆς» κατ' ἀκρίβειαν ἦτο Ἰούλιος) εἶς Ὁρθόδοξος Ἐπίσκοπος εἰς τὸ Δωδεκανησιακὸν νησιωτικὸν σύμπλεγμα, συμφώνως μὲ πληροφορίας παρηγόλησεν καὶ ἐξύβρισεν ἓνα Παλαιοημερολογίτην Ἐπίσκοπον (ἀνεξάρτητος μερίς Ὁρθόδοξων) ὁ ὁποῖος ἐτέλει λειτουργίαν ἐντὸς ἰδιωτικοῦ ναοῦ εἰς τὴν νῆσον τῆς Καλύμνου» (βλ. πλήρες τὸ κείμενον τῆς ἐκθέσεως εἰς τὴν ἱστοσελίδα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν Η.Π.Α.: <http://www.state.go./g/drl/rls/hrrp/2006/78815.htm>).

✓ Ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἰδιωτικοῦ ναοῦ Ἀγίου Νικήτα Καλύμνου ἔχει λάβει ἤδη δραματικὴν τροπὴν. Ἡ νεοημερολογιτικὴ Μητρόπολις Καλύμνου ἐπικαλεῖται Μητροπολιτικὸν φερμάνιον διὰ τοῦ ὁποῖου ἐχαρὰκτῆρησε τὸν ἰδιωτι-

κὸν ναὸ ἐνορία, ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἰδιοκτητῶν. Προσφάτως, ὄργανα τοῦ Μητροπολίτου κ. Παΐσιου διέρρηξαν τὰς θύρας τοῦ ναοῦ καὶ κατέλαβον αὐτόν. Ὁ δὲ ἄρπαξ Μητροπολίτης κατέσχεσε τὰ Ἱερά Σκεύη τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου κ. Φωτίου, τὰ ὁποῖα εὕρισκοντο εἰς τὸν ναόν, καὶ μετέφερε ταῦτα ὡς λάφυρα εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν αὐτοῦ μέγαρον. Ἡ ὑπόθεσις ἔχει λάβει τὴν δικαστικὴν ὁδόν, πλὴν ὅμως προχωρεῖ μετ' ἐμποδίων. Πολύ φοβούμεθα, ὅτι αἱ τυχοδιωκτικαὶ ἐνέργειαι τῶν νεοημερολογιτῶν θὰ προσφέρουν πλούσιον ὕλικόν διὰ τὴν ἀντίστοιχον ἐκθεσιν τῶν ΗΠΑ τοῦ ἐπομένου ἔτους.

✓ Μήπως τὴν ἀνωτέρω κλοπὴν τῶν Ἱερῶν Σκευῶν τοῦ Ἐπισκόπου μας ἀπὸ νεοημερολογίτην Ἐπίσκοπον εἶχεν ὑπ' ὄψιν τοῦ ὁ Μακαρίτης σχολιογράφος ὁ διασαλπίσας (διὰ τοῦ «Σαλπίσματος» τῶν Μακαριτῶν) ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει κοινὸν ποτήριον μετὰ τῶν νεοημερολογιτῶν; Πιθανόν. Ἐκτός καὶ ἂν ὁ μακαρίως κοιμώμενος Μακαρίτης σχολιογράφος, εἶδε καθ' ὕπνον ὅτι εὕρισκετο εἰς τὴν γῆν τῶν Μακάρων καὶ ἐκοιμᾶτο. Ἐκεῖ δέ, εἰς τοῦ ὄνειρου τὸ ὄνειρον, ἔμαθε περὶ κοινοῦ ποτηρίου Γ.Ο.Χ. καὶ νεοημερολογιτῶν καὶ ἐκ τοῦ διπλοῦ ὕπνου ἐξανιστάμενος κατέγραψεν ὡς εἶδεν τὸ ἐνύπνιον.

Οἱ ἀσυνείδητοι Οἰκουμενισταί

Τὰ πρόσφατα γεγονότα τῆς ὑποδοχῆς τοῦ Πάπα εἰς τὸ Φανάρι καὶ τῆς μεταβάσεως τοῦ κ. Χριστοδούλου εἰς τὸ Βατικανόν προεκάλεσαν τὴν εὐλογον ἀνησυχίαν πολλῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ νέου ἡμερολογίου. Κάποιοι ἐξ αὐτῶν ἤρχισαν νὰ συνειδητοποιοῦν ὅτι ἐδικαιώθη ὁ ἀγὼν τῶν Γνησίων Ὁρθόδοξων, καὶ ἴσως προανατολίζονται πρὸς τὴν ἔνταξιν των εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν παραδόσεων. Ἰδοῦ, ὅμως, ἐμφανίζεται ὁ φθοροποιὸς ρόλος τῶν λεγομένων «συντηρητικῶν νεοημερολογιτῶν».

Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἶναι ὑποκριταὶ ὅμοιοι μετὰ τοὺς γραμματεῖς καὶ φαρισαίους τοὺς ὁποῖους ἤλεγξεν ὁ Χριστός. Προξενοῦν μεγαλυτέραν ζημίαν ἅπ' ὅτι οἱ φανεροὶ Οἰκουμενισταί. Διότι οἱ Οἰκουμενισταὶ τουλάχιστον εἶναι συνεπεῖς. Διακηρύσσουν καὶ πράττουν συμφώνως πρὸς τὰ φρονήματά των. Δέν κρύπτουν τὰ αἰρετικά των φρονήματα. Συνεπῶς, ὁ κάθε πιστὸς δύναται νὰ προφυλαχθῇ, ἐὰν θέλει, ἀπομακρυνόμενος ἀπὸ

αὐτούς. Ὅμως, οἱ λεγόμενοι «συντηρητικοὶ νεοημερολογίτες» ἐμφανίζονται ὡς Ὁρθόδοξοι καὶ ζηλωταί (...«κατ' ἐπίγνωσιν») εἰς τὰ φρονήματα καὶ οἰκουμενισταὶ εἰς τὰ ἔργα. Διότι παρὰ τὸ ὅτι θεωροῦν καὶ αὐτοὶ (ὅπως ἡμεῖς) αἵρεσιν τὸν Οἰκουμενισμόν καὶ ...διαρρηγνύουν τὰ ἱμάτιά των μετὰ τὰς πράξεις τοῦ κ. Βαρθολομαίου καὶ τοῦ κ. Χριστοδούλου, θεωροῦν ὅτι πρέπει νὰ παραμένουν ἡνωμένοι μετὰ τῶν αἰρετικῶν μνημονευντες αὐτούς ὡς Ὁρθόδοξους καὶ συλλειτουργοῦντες μετ' αὐτῶν, ἵνα μὴ ὁμοιάσουν μεθ' ἡμῶν τῶν καλουμένων ὑπ' αὐτῶν ὡς «οὐ κατ' ἐπίγνωσιν ζηλωτῶν». Διατί, λοιπόν, κατηγοροῦν τὸν Πατριάρχην των οἱ ὑποκριταί; Ἐπειδὴ συλλειτουργεῖ, συμπροσεύχεται καὶ μνημονεύει (ὡς ἔπραξε προσφάτως) τὸν Πάπαν; Τουλάχιστον, ὁ κ. Βαρθολομαῖος δέν θεωρεῖ τὸν Πάπαν αἰρετικόν. Διὰ τοῦτο λέγομεν ὅτι αἱ πράξεις του εἶναι συνεπεῖς μετὰ τὰ φρονήματά του, ὡς εὐσυνειδήτου Οἰκουμενιστοῦ. Τοῦτοι ὅμως οἱ «συντηρητικοὶ νε-

οημερολογίται» ἀποδεικνύονται καί αὐτοί μεν Οἰκουμενισταί, ἀσυνειδήτοι ὅμως!

Εἶναι ἀσυνειδήτοι μέ δύο ἐννοίας. Πρῶτον, διότι δέν ἔχουν συνειδητοποιήσει ὅτι ἐνῶ διακηρύσσουν διά τῶν λόγων τήν ἀντίθεσίν των εἰς τόν Οἰκουμενισμόν, ἀποδεικνύονται Οἰκουμενισταί ἐν τῇ πράξει. Δεύτερον, διότι εἶναι χειρότεροι Οἰκουμενισταί ἀπό τούς συνειδητούς τοιούτους, καθώς διατηροῦν τήν κοινωνίαν μετά κληρικῶν τούς ὁποίους θεωροῦν αἰρετικούς. Οἱ συνειδητοί Οἰκουμενισταί, ἀποδεικνύονται πλέον εὐσυνειδήτοι ἀπό τούς συντηρικούς συνοδοιπόρους των, διότι ἐπιδίδωκουν τήν κοινωνίαν μετά κληρικῶν τούς ὁποίους οὗτοι δέν θεωροῦν αἰρετικούς.

Πράγματι, λοιπόν, ἀσυνειδήτοι Οἰκουμενισταί, ἀποδεικνύονται οἱ «συντηρητικοί νεοημερολογίται», καί εἰσαγωγεῖς καινοτομιῶν εἰς τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ. Διότι ἡ παράδοσις τῆς Ὁρθοδοξίας ἐπιτάσσει τήν διακοπή τῶς κοινωνίας μετά ποιμένων κηρυσσόντων αἵρεσιν. Ὁ ΙΕ΄ κανὼν τῆς ΑΒ΄ Συνόδου εἶναι κατηγορηματικός: Αὐτοί οἱ ὁποῖοι διακόπτουν τό μνημόσυνον τοῦ κηρύσσοντος αἰρετικά ποιμένος, ὄχι μόνον δέν δημιουργοῦν σχίσμα, ἀλλά τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ προσπαθοῦν νά προφυλάξουν ἀπό τά σχίσματα. Οἱ ἀσυνειδήτοι, ὅμως, οἰκουμενισταί κηρύσσουν ἀκριβῶς τό ἀντίθετον. Τόν ἀντιπατερικόν καί παράλογον δρόμον τῆς διαφωνίας μέ τήν αἵρεσιν, ἀλλά διατηρήσεως τῆς κοινωνίας μετά των κηρυττόντων αὐτήν!

Εἰς πρόσφατον δημοσίευσμά της τό «συντηρητικόν» ἔντυπον «Παρακαταθήκη» (τ. 52, Ἰανουάριος Φεβρουάριος 2007, σελ. 2), εἰσηγείται ἀκριβῶς αὐτήν τήν ὁδόν, ὑπό τον εὐγλωττον τίτλον: «Ἐάν οἱ φιλενωτικοί δίνουν το πρῶτον πλῆγμα στήν Εκκλησία, αὐτοί, οἱ ἔχοντες ζῆλον οὐ κατ' ἐπίγνωσιν, δίνουν τό δεύτερο. Καθοδογητικό κείμενο (!) τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου». Πρόκειται διά μίαν ἐπι-

στολήν τοῦ Γέροντος τούτου πρὸς τόν «Ὁρθόδοξον Τύπον» τοῦ ἔτους 1969, ἐξ ἀφορμῆς τῶν οἰκουμενιστικῶν «ἀνοιγμάτων» τοῦ Πατριάρχου Ἀθηνᾶγορου. Εἰς αὐτήν ὁ Παῖσιος (ὅπως τονίζει ἡ «Παρακαταθήκη») «συνιστᾷ τήν βασιλική ὁδὸν τῶν Ἀγίων. Δηλαδή νά διαφωνοῦμε μέ τά οἰκουμενιστικά ἀνοίγματα, ἀλλά δέν δημιουργοῦμε δική μας «Ἐκκλησία» (σχίσμα)»! Φαίνεται ὅτι οἱ Ἅγιοι Πατέρες τῆς ΑΒ΄ Συνόδου δέν ἐγνώριζαν τήν βασιλικήν ὁδόν τῶν Ἀγίων. Ὅποια διαστροφή τῆς ἀληθείας!

Οἱ Ἅγιοι Πατέρες πράγματι συνιστοῦν νά ἀκολουθῶμεν τήν μέσην καὶ βασιλικήν ὁδόν καί νά ἀποφεύγωμεν τά ἄκρα εἰς τήν ἀσκητικήν μας

Αὐτοί οἱ ὁποῖοι ἐνθυμοῦνται τὰς ἀντιοικουμενιστικὰς ἐπιστολάς τοῦ Γέροντος Παΐσιου καί ἐκτιμοῦν τήν διορατικότητά του, ἐλησμόνησαν τό σχόλιον αὐτοῦ διά τόν ἀρχαιοκουμενιστὴν Πατριάρχην τόν Νοέμβριον του 1992: «μέ την διορατικότητα πού τον διακρίνει, ὅταν ρωτήθηκε ἀπὸ τον Νικόλαο Μαγγίνα «πῶς βλέπει τήν παρουσία τοῦ Βαρθολομαίου στὸν Οἰκουμενικὸ θρόνον,» ὁ Παῖσιος ἀπήντησε βαθυστάχαστα: «Ὁ Θεὸς οἰκονόμησε αὐτά τά δύσκολα χρόνια τον καλύτερο Πατριάρχη»» (Καθημερινή 27-11-1993 σελ. 12). Ὅταν ἔχεις τοιούτους ἀντι-Οἰκουμενιστάς τί νά τούς κάμης

διαγωγήν. Τήν νηστείαν, τήν ἀγρυπνίαν καὶ τὴν προσευχήν. Νά εἴμεθα παθοκτόνοι καί ὄχι σωματοκτόνοι. Δέν συνέστησαν τήν μεσότητα εἰς τά τῆς πίστεως. Ἀπεναντίας. Διεκήρυξαν ὅτι «οὐ χωρεῖ συγκατάβασιν εἰς τά τῆς πίστεως». Δέν ὑπάρχει «μέση καί βασιλική ὁδός» μεταξύ ἀληθείας καὶ ψεύδους. Μεταξύ φωτός καί σκότους. Οἱ ἅγιοι πατέρες οὐδέποτε ἐδίδαξαν τόν παραλογισμόν, νά πορευόμεθα μεταξύ Ὁρθοδοξίας καί αἱρέσεως, ὡς εἰσηγοῦνται οἱ νεοφανεῖς ἀστέρες τῆς ὑποκρισίας. Λέγει ὁ Ἅγιος Μάρκος ὁ Εὐγενικός: «Οὐδέποτε διά μεσότητος,

ἄνθρωπε, τά ἐκκλησιαστικά ἐδιορθώθη. Μέσον ἀληθείας καί ψεύδους οὐδέν ἐστίν, ἀλλ' ὥσπερ τόν τοῦ φωτός ἔξω γενόμενον ἐν τῷ σκότει εἶναι ἀνάγκη, οὕτω τόν τῆς ἀληθείας μικρόν παρεκκλίναντα, τῷ ψεύδει λοιπόν ὑποκεισθαι φαίμεν ἂν ἀληθῶς» (Ἐπιστολή πρὸς Γεώργιον τόν Σχολάριον, Ρ.Γ. 160, στ. 1093).

Διά τούς τοιούτους ὑποκριτάς ἰσχύει ὁ λόγος τοῦ Κυρίου «Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καί Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κλείετε τήν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γάρ οὐκ εἰσέρχεσθε, οὐδέ τούς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν.» (Ματθ. ΚΓ' 14).

ΙΕΡΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

► Τήν Τρίτη 6/19 Δεκεμβρίου εορτάσθηκε πανδήμως ή μνήμη τοῦ λαοφιλοῦς Ἀγ. Νικολάου. Ἐπί-κεντρο τοῦ εορτασμοῦ ὑπῆρξαν οἱ πανηγυρίζο-

ντες Ἱ. Ναοί Χαϊδαρίου, Παλ. Ἡρακλείου, Ἀχαρνῶν, Κορυδαλλοῦ καθώς καί ή ἱστορική Ἱ. Μονή Χο-λιδουῶς Παιανίας. Ὁ Μακαριώτατος προκαθή-μενος τῆς Ἐκκλησίας μας, τήν παραμονή τῆς εορ-τῆς συμπαραστατούμενος ὑπό τοῦ οἰκείου Μη-τροπολίτου Σεβ. Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσο-στόμου ἐχοροστάτησε στόν Μ. Ἑσπερινόν τοῦ πανηγυρίζοντος Καθεδρικοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Νικο-λάου Ἀχαρνῶν, ἐνῶ τήν κυριώνυμον ἡμέρα ἱε-ρούργησε καί κήρυξε τόν Θ. Λόγο στόν εορτάζο-ντα Ἱ. Ναό Ἀγ. Νικολάου Χαϊδαρίου. Στήν λα-μπρότητα τῆς πανηγύρεως τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Νι-κολάου Παιανείας συνέβαλλε ή συνιερουργία τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἀττικῆς καί Διαυλείας κ. Ἀκακίου καί Εὐρίπου καί Εὐβοίας κ. Ἰουστίνου.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος ἀνήμερα τῆς εορτῆς προέστη τῆς εὐχαριστιακῆς συνάξεως στόν Καθεδρικό Ἱ. Ναό Ἀγ. Νικολάου Ἀχαρνῶν.

Προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κ. Γεροντίου εορτάσε τήν ἐτήσια πανήγυρί του ὁ Ἱ. Ναός Ἀγ. Νικολάου Κορυδαλ-λοῦ, ἐνῶ ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος κατά παράκλησιν τοῦ Σεβ. Μητρο-πολίτου Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου προέστη τῆς πανηγύρεως τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγίου Νι-κολάου Παλ. Ἡρακλείου.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομος προέστη τῶν εορτίων ἱερῶν ἀκολουθιῶν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ἀγ. Σπυρίδωνος Ἐρυθρῶν, ἐνῶ εἰς τήν λαμπρότητα τῆς πανηγύρεως τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος Σαλαμίνας τῆς ὁποίας προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κ. Γερόντιος συνέβαλλε καί ή παρουσία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσο-στόμου.

► Τό Σάββατο 17/30 Δεκεμβρίου επί τη μνήμη τοῦ Ἀγ. Διονυσίου ἐπισκόπου Αἰγίνης προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κ. Γερωντίου ἐτελέσθη πανηγυρική Θ. Λειτουργία εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Ἀναργύρων Αἰγίνης.

► Τήν Πέμπτη 22-12/4-1 ἐορτάσθηκε λαμπρῶς ἡ μνήμη τῆς μεγαλομάρτυρος Ἀγ. Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας. Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος μετέβη στήν ἀκριτική Κομοτηνή καί προέστη τῆς πανηγύρεως τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Ἀναστασίας.

► Μέ ξεχωριστή λαμπρότητα ἐορτάσθηκε στόν Ἱ. Ναό Ἀγ. Πατέρων Παιανίας τήν 26-12/8-1 ἡ ἐορτή τῆς Παναγίας τῆς Φωτοβολούσας. Εἰς τόν Μ. Ἑσπερινόν τῆς ἐορτῆς παρισταμένου τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου χοροστάτησε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομος ἐνῶ ἡ ὅλη ἐορταστική σύναξη ἔκλεισε μέ ἱερή ἀγρυπνία πρὸς τιμὴν τῆς Παναχράντου Θεοτόκου. Ἀκολουθῶς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας μετὰ τό πέρας τοῦ προαναφερθέντος Μ. Ἑσπερινοῦ μετέβη στήν πανηγυρίζουσα Ἱ. Μονή Ἀγ. Στεφάνου Παλ. Ἡρακλείου καί προέστη τοῦ Μ. Ἑσπερινοῦ τῆς ἱερᾶς Ἀγρυπνίας πού τελέσθηκε πρὸς τιμὴν τοῦ πρωτομάρτυρος τῆς Ἐκκλησίας μας. Τήν ἡμέρα αὕτη ἐόρτασε τήν ἐτήσια πανήγυρ. τῆς καί ἡ Ἱ. Μονή Ἀγ. Στεφάνου Αὐλίδος.

► Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου προέστη τῆς Θ. λειτουργίας εἰς τόν πανηγυρίζοντα Καθεδρικόν Ναόν Ἀγ. Ἀθανασίου Ν. Φιλαδελφείας, τήν Τετάρτην 18/21 Ἰανουαρίου.

► Τήν 30-1/12-2-2007, εἰς τόν πανηγυρίζοντα Καθεδρικόν Ναόν Ἀγ. Τριῶν Ἱεραρχῶν Θεσσαλονίκης, τῆς ἐορτῆς λειτουργίας προέστη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης καί Δημητριάδος κ. Μάξιμος, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Ἱ. Κλήρου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΑ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

► Τήν Παρασκευή 13/26 Ἰανουαρίου ἐόρτασε τὰ ὀνομαστήριά του ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης καί Δημητριάδος κ. Μάξιμος, ὁ ὁποῖος προέστη τῆς ἐορτῆς λειτουργίας εἰς τόν Καθεδρικόν Ἱερὸν Ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Βόλου, ὅπου καί ἐδέξατο τὰς εὐχὰς τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Μητροπόλεως.

► Στίς 17/30 Ἰανουαρίου, μνήμη τοῦ Ἀγίου Θεοδοσίου, εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Βρεσθῆνης κ. Θεοδόσιος ἐορτάζων τὰ ὀνομαστήριά του, ἐτέλεσε τήν θείαν λειτουργίαν καί ἐδέξατο τὰς εὐχὰς τοῦ ἱερατείου καί τοῦ ποιμνίου.

► Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος τήν Τετάρτην 25 Ἰανουαρίου (ἐορτή τοῦ Ἀγ. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου) προέστη τῆς θείας λειτουργίας εἰς τόν Ἱ. Ναόν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Καβάλας, ὁμοῦ μετὰ τῶν Ἀρχιερέων Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου καί Μαραθῶνος κ. Φωτίου. Μετὰ τήν Θ. Λειτουργίαν κλῆρος καί λαός, μετέβησαν εἰς Ν. Καρβάλην διὰ νά προσκυνήσουν τό Ἱ. λείψανον τοῦ Ἀγ. Γρηγορίου (ἀπ' ὅπου καί ἡ φωτογραφία).

► Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος, ἐφέτος ἐδέχθη τὰς εὐχὰς τῶν συνεπισκόπων καί τοῦ κλήρου καί τοῦ λαοῦ τήν 4ην Φεβρουαρίου, μετὰ τήν Θ. λειτουργίαν τοῦ Σαββάτου τῆς Τυρινῆς εἰς τόν Ἱ. Ν. Ἀγ. Ἀθανασίου Ν. Φιλαδελφείας, καθὼς ἡ ἐορτή τοῦ Μ. Φωτίου συνέπεσε μέ τήν Καθαράν Δευτέραν.

ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ 2007

Πειραιεύς, Κεντρικός Λιμάν

Σέρραι

Καβάλα

Σάμος

ΕΝΤΥΠΟΝ ΚΛΕΙΣΤΟΝ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 100/2007
ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΛΤΑ: 1734